

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-5639 פז וואח' נ' רונאל

לפני כבוד השופט יair Dolgion**התובעת:**

1. שפי פז
2. סוזי כהן צמח
ע"י עwid איתמר ברקאי

נגד**הנתבע:**

- אסף רונאל
ע"י עwid ירנן שלמי ועו"ד תמייר גליק

פסק דין

האם מן הדין לחייב את הנتابע בפיצויים בגין לשון הרע, בשל פרסומים שביצע בחשבונו הטויזטר שלו, בהם כינה את התובעת, "מנהיגות של התנועה ה יודו-נאיאו-נאצית לגורוש פלייטים אפריקאים" ואת התובעת 1 "נאיאו-נאצית" ו"מנהיגת קהילה, ניאו נאצית"". זאת השאלה שעומדת לדין במסגרת פסק דין זה.

רקע

1. התובעת 1, שפי פז (להלן: "פז"), הנה תושבת שכונת שפירא בדרך ת"א מזה למעלה מ-20 שנה ומעידה על עצמה, בין היתר, את הדברים הבאים: "בַת לְהוֹרִים שׁוֹרָדִי, שואה אשר שרדו את מחנות ההשמדה והעבדוה של הצורר הנאצי יימח שמו זכרו, לרבות מחנה אושוויץ היידוע לשמצה. פעליה חרותית עשרות שנים, ובמשך האחרון נמנית בין ראשי תושבי שכונות דרום תל אביב הקוראים לגורושים של מהגרי עבודה הלא חוקיים שהסתננו שלא כדין למדינת ישראל ומזה לעמלה מעשור ממרורים את היותם של תושבי שכונות דרום תל אביב והופכים אותם לחוים בלתי נסבלים ובצל סכנה, פשטו ממשמעו. המדבר במחאה חוצת גבולות גיאוגרפיים, מעמדים, השקפותים ועדיינים, אשר כל עניינה הינו דרישת לאכיפת החוק ו מדיניות ההגירה הישראלית לשם גירושם של מי שנכנסו שלא כדין לישראל ואשר פושעים ופוגעים בחייהם של תושבי השכונות" (ס' 7 לتبיעה).

2. התובעת 2, סוזי כהן צמח (להלן: "צמח"), הנה תושבת שכונת קריית שלום שבדרום תל-אביב. גם היא מעידה על עצמה כי הנה בין ראש תנועת המחברת לגורוש מהגרי העבודה הלא חוקיים (ס' 8 לتبיעה) וכן מספרת על עצמה ועל הרקע שלה, בין היתר, את הדברים הבאים: "מזה שנים רבות, שאני פועלת בתחוםים של חינוך רוחה

מזהה 1
63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז ואה' נ' רונאל

תשתיות עזרה בהגשת דיור ציבורי עזרה וטיפול בנוער בסיכון, שיקום נוער עברייני ומוכר לסתמים ואלכוהול, סיוע לנוער במצוקה שימושוני להtagיות לצבע, עזרה למשפחות נזקקות, סיוע בהספקת מזון למשפחות מעטות יכולות ועוד... משך שנים ובות אני פועלת כדי לעוזר ולסייע לאותם ילדים מההילה האתופית אשר הידרדרו לחני פשע והזנחה, הן על מנת להחזרם לדרך המלך והן בגין החינוכי על מנת למנוע מאותם ילדים להידרדר לחימס של פשע... הקמתי את סיעת "דרכם העיר" ובמשך שנים רבות הייתה חברה מעוצה בעיריית תל-אביב.... בגלל כל מה שציינתי ואופן התנהלותם הברברי והערבייני של המסתננים, אנחנו נדרשים להילחם על חיינו כאן, פשוטו ממשעו... לנוכח פתחנו במחאה לגירושם של המסתננים מישראל בכלל ומדרומים תל אביב בפרט" (ס' 10-28 לתקצירה).

3. הנتبע מעיד על עצמו בין היתר את הדברים הבאים: "בעל תואר ראשון בהיסטוריה מאוניברסיטת תל אביב, ומשמש כעורך וכותב בעיתון 'הארץ'. שימושתי כעורך חדשות החוץ חמיש וחצי שנים, וכיוום אני כתוב ועורך לענייני מדע/הארץ. אני מתגורר ביפו, ומכיר באופן אישי את העניות הקשות עמן מתמודדים תושבי שכונות דרום תל אביב, שהזונחו במשך שנים, ובכלל זה את המזוקות והקשיים הנובעים מרכזו אוכלוסיית מבקשי המקלט בשכונות אלה, בהן מתגוררת אוכלוסייה חלה מילא. אני מודע לכך שבמקרים רבים מדובר בקשישים ומצוקות אמייטיס, הנובעים מחיכוך בין שתי קבוצות אוכלוסייה בעלות מנತיות, דת ותרבותות שונות, וזאת לצד מקרים של מעשי אלימות ופשיעה (המבצעים בין אם על ידי מבקשי מקלט ובין אם כלפיהם). על אף זאת, אין בקשרים אלה כדי להצדיק ولو במידה את התהססה, ההסתה, הגזענות וההתנהלות המבvisa אותן מניגות התובעות בהליך זה, שפי פז וסוזי כהן צמח, הן בשטח והן בראש האינטראנס. התנהלותן של התובעות לארק שאינה תורמת לפתרון הבעיה, אלא אף מחריפה אותה, תוך רמיית הקבוצות החלשות והפגיעות ביותר – מבקשי המקלט בכל, ולדיים הקטנים של מבקשי המקלט בפרט. שפי פז וסוזי כהן מפיקות שנאה, הסטה גזענות והפחדה והתנהלותן הבוטה חרוגת לחוטין ממחאה לגיטימית. הדבר מטייל כתם מביש על דמותה של החברה הישראלית" (ס' 2 – 6 לתקצירה).

4. הרקע להקמת תנועת המכחאה של תושבי שכונות דרום תל-אביב לגירוש מהגרי העבודה הבלתי חוקים שהסתנו לישראל (להלן: "תנועת המכחאה"), הנו כניסה בלתי חוקית (הסתננות) לישראל, של עשרות אלפי פליטים, כפי שחלק מהছיבור מכנה אותם, או מהגרי עבודה, כפי שהතובעות ופעילי התנועה מכנים אותם,

מזהר 2 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א 18-05-5639 פז ואח' נ' רונאל**

מדינות אפריקה, בעיקר אריתריאה וסודן (להלן: "המסתננים"), אשר החלו בשנת 2009.

5. היחסות נפסקה כמעט חלוטין רק בשנת 2014 וזאת לאחר ש הממשלה ישראל בנתה גדר בגבול עם מצרים, שהושלמה בסוף שנת 2012 ולאחר שהממשלה החלה לפעול בדרכים אחרות כדי למנוע את התוועה.

6. במהלך השנים ועד היום, פולח ופועלת הממשלה ישראל בדרכים שונות נגד המסתננים שכבר נכנסו לישראל וזאת לצורך גירושם מישראל.

7. כתוצאה לכך, הוגשו במהלך השנים עתרות לבג"ץ כנגד החוקיות של הפעולות הניל, אשר באו לידי ביטוי בעיקר, אבל לא רק, בתיקוני חקיקה ובתוקף הוראות שאפשרו החזקת המסתננים במתקני שהיה למשך תקופות ארוכות.

8. ראו בג"ץ 7146/12 אדם נ' הכנסת [פורסם בנבו] (16.9.2013) בג"ץ 13/8425 איתן מדיניות הגירה הישראלית ואח' נ' ממשלה ישראל-פורסם בנבו, ניתן ביום 22.9.14, בג"ץ 14/8665 נ' הכנסת ואח',פורסם בנבו, ניתן ביום 11.8.15, עע"מ 8101/15 אלמסגד גריוסוס צגתה נ' שר הפנים ואח',פורסם בנבו, ניתן ביום 28.8.17 כן ראו רק לאחרונה החלטת בית המשפט העליון בבג"ץ 17/2973 אשתר צגי גרשגור ואח' נ' הכנסת ישראל ואח', אשר ניתן ביום 23.4.20, ברוב דעות, לבטל מלחמת חוסר חוקיות את רכיב העובד בהסדר הפיקדון שנקבע בחוק **למניעת הסתננות ולהבטחת יציאתם של מסתננים מישראל (תיקוני חקיקה והוראות שעה), התשע"ה-2014**.

9. בעתרות הניל אישרו חלק מתיקוני החקיקה ובוטלו חלק אחר שלהם, אולם כך או אחרת, בעית ההשיה של המסתננים בישראל לא נפתרה עד היום. גם המחלוקת הציבורית בנושא זה עודנה קיימת.

10. כדי לסביר את האוזן, אצין כי נכון לחודש ספטמבר 2014, שבו בישראל כ-50,000 מסתננים (ראה בג"ץ איתן הניל). נכון ליום 31.12.18 היו בישראל, לפי דו"ח רשות האוכלוסין וההגירה, כ-33,627 מסתננים (71% מהם אריתריאים, 20% מסודן, 7% משאר מדינות אפריקה ו-2% משאר מדינות העולם (ראו דו"ח נתוני זרים בישראל של רשות האוכלוסין וההגירה בlien https://www.gov.il/BlobFolder/generalpage/foreign_workers_stats/he/f_oreigners_sumary_2018.pdf).

מזהיר 3

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז ואחר' נ' רונאל

11. רבים מהმסתננים מתגוררים בשכונותיה הדרומיות של תל-אביב-יפו (כך למשל נקבע בבג"ץ **דסטה** ונדמה כי ממילא אין על כך מחלוקת בין הצדדים). הצפת שכונותיה של דרום תל-אביב בעשרות אלפי מסתננים, שניתנה לחלוון את פניה השכנות וailצה את תושבי המקום להתמודד עם קשיים ובעיות שלא היו מנת חלקם קודם לכן.

12. גם עובדה זו כלל אינה שנויה בחלוקת בין הצדדים וראה לעניין זה האמור בסעיפים 2 – 6 לתזהיר הנتابע, כפי שכבר צוטט בפתח פסק הדין לעיל.

13. גם בית המשפט העליון הכיר בכך. ראה הדברים הבאים, שנאמרו על ידי כב' השופט פולמן סי' 19 לפסק דין, בבג"ץ **דסטה** הניל, כמפורט להלן: "אין צורך להזכיר מיללים על כך שמספר המסתננים שלא ניתן להרכיקם הוא רב. בשנים 2009-2011 נכנסו לישראל אלפיים – ולמעלה מכך – של מסתננים מדי שנה (ראו עניין איתן, פסקה 38). מרבית המסתננים מרכזים באזר גיאוגרפי אחד. ריכוז זה מטייל על אוכלוסיית המקום נטל קשה מיוחד: השתקעותם של המסתננים בשכונות דרום העיר شيئاו את צבעון האזור, הוסיפה לצפיפות והגבירה את הקשיים היומיומיים של תושבי המקום. עמדתי על כך בהרבה בעניין איתן (שם, פסקה 220). נטל זה – במונחי מדינת ישראל הקטנה בשטח ובאוכלוסייה – הוא חריג. בנסיבות הקיימות אין אפשרות לשולש אותו עדין לה'הצפה' של מסתננים (Mass Influx). בהינתן הצפה מעין זו, לא ראוי לחלק על כך שחקיקה המבקשת את מניעת השתקעות המסתננים, היא, בנסיבות הזמן הנוכחיות, לתכלית ראייה".

14. כן ראו גם דבריו של כב' השופט הנדל בתיק הניל, בעמ' 119: "בעתירה הזואה תשתיית לטב ולהפרעות שנגרמים לשגרת החיים של קבוצה מוחלשת אחרת – תושבי השכונות בהן התפתחו ריכוזי מסתננים, למשל בדרום תל אביב. הרושם הבורר הוא שאין זו Zukunft שווה. הקרייה לבית משפט זה לאו את הדברים אינה נובעת מדחית האחר, אלא מתנאי החיים של התושבים שהשתנו לרעה בaczורה, משמעותית. כפי שציינתי בעניין אדם 'הפגעים העיקריים, גם אם לא הבלעדיים, מן ההגירה הבלתי-חווקית המאסיבית והפתאומית הם בני השכבות הסוציא-אקונומיות החלשות יותר... שלום הציבור במובן הרחב ותחוות שלום הציבור – כל אלו ספגו פגיעה קשה' (פסקה 2). אף כאן, הקבוצה היא איגוד של יחידים. ובאים מבין אלו אינם נהנים מן החופש לשנות את מקום מגורייהם בהינך יד או בכלל. מהחומר עולה כי הסבל של קבוצה זו הוא כן וקשה".

63 מתוך 4

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז וOTH' נ' רונאל**

15. התובעות פועלו ופועלות, אם כן, במשך שנים, במסגרת תנועת המחאה, הראשי בתנועה, בדרכים שונות, שעוד יפורטו בהמשך פסק הדין, כדי למחות נגד תופעת השהייה של המסתננים בישראל בכלל ובздות תל-אביב בפרטcdc ו כדי להביא לגירושם מישראל ובפרט מדרום-ת"א, מקום מגוריין.

16. ומכאן לתביעה – ביום 3.4.18 בשעה 11: פרסם הנתבע בחשבונו הטוויטר שלו את הפרסום הבא (להלן: "הפרסום הראשון"), אשר כלל שני ציוצים, האחד, ציוץ חדש של ציוץ שביצע לירן לוי, אשר צייר: "החלפת גגית תושבי דרום ת"א עם רה"מ בקריה בת"א 20@arutz20" וזוatta לצד תמונה שצירף לוי לציוץ שלו, בו נראהות התובעות מגיעות לפגישה האמורה, והשני, ציוץ מקוריו של הנתבע עצמו, שנעשה מעל הציוץ החדש הנ"ל, שבו כתוב הנתבע את הדברים הבאים (שגייאות התחביר הן במקור):

"#BREAKING: leaders of the Judo-Neo-Nazi movement against African refugees has arrived to the meeting with @netanyahu about the (now suspended) refugee deal".

17. לאחר כשעה צייר הנתבע ציוץ נוסף (שגייאות הכתיב הוו במקור) (להלן: "הפרסום השני"):

"The result: all the African refugees will remain in Israel. The money meant to go to develop the neighborhoods in South Tel Aviv won't come. Great win for neo-Nazi "community leaders" like @sheffipaz".

18. כמו כן, עוד באותו היום פרסם הנתבע בתגובה לציוץ של אדם אחר, ציוץ נוסף ובו כתב: "אל תהיה כזה. @sheffipaz היא לא נאצית. היא נאו-נאצית" (להלן: "הפרסום השלישי").

19. עוד באותו היום, קיבל הנתבע מכתב התראה מבא כוח התובעות, בו הוא נדרש להסיר את שני הפרסומים הראשונים הנ"ל (באותו מועד נראה היה טרם נודע לתובעות על הפרסום השלישי) וכן לשלם להן פיצויי בסך של 120,000 ש"ב בגין לשון הרע.

20. למחרת היום, 4.4.18, פרסם הנתבע את הציוץ הבא (להלן: "הציוץ המבhair"):

5 מתוך 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז ואחר' נ' רונאל**

"#clarification: yesterday, when I tweeted about @sheffipaz & her group, I wasn't comparing their actions to the crimes of Nazi Germany, but expressing my opinion about how their language is similar to the anti-refugee rhetoric of neo-Nazi leaders today".

21. ביום 8.4.18 הגיב בא כוח הנتابע למכותב ההתראה של התובעות, תוך כך שהוא מצין כי הנتابע הביע בחשbon הטויטר הפרט שלו את דעתו האישית על אודות התבטאויות, פעולות ומעשים שהතובעות עשו בפומבי, כי הדעה הובעה בתום לב והתמקדה בנושא ציורי מובהק, כי מוביל לגורען מכך, הדברים שפורסמו הםאמת וכי בעקבות פניות התובעות ומוביל להודאות בטענותיהן, פרסם הנتابע הודעה משלימה (הכוונה לציווך המבahir מיום 4.4.18).

22. ביום 2.5.18 הגיעו התובעות את התביעה דנא, בה הן עותרות לחייב את הנتابע לשלם לפזו פיצויי מכספיMALI לא הוכחת נזק, בסך של 140,474 ₪, לפי סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"), שמאפשר חיוב בכפל הפיצוי הסטוטורי, כשהוא כפוי לשון הרע פורסמה בכוונה לפוגע, וזאת בגין כל אחד משלשות הפרטומים ובשתי"כ 421,422 ₪, וכן לשלם לצמח פיצוי כאמור בסך 140,474 ₪, בגין הפרסום הבודד שנעשה ביחס אליה (הפרסום הראשון).

23. הן עותרות התובעות לצו שיחייב את הנتابע להסיר את הפרטומים, לפרסם את פסק הדין, לפרסם הכחשה של הפרטומים וכן לפרסם הבירה כי הנتابע פרסם פרטום שקרי וכוזב.

24. התובעות טוענות כי הפרטומים מהווים לשון הרע חריפה ובודהה-CN, אשר נעשתה על ידי הנتابע מתוך כוונה ברורה להשפילן. עוד נטען כי הנتابע פרסם את הפרטומים באנגלית וזאת תחילת, כדי שהם יקבלו חשיפה מקסימלית, היינו גם אצל עוקבי חשbon הטויטר של הנتابע מחו"ל. הן נטען כי הדברים חמורים במיוחד ונכח פרסומים בשבוע בלבד לפני יום השואה והגבורה.

25. התובעות טוענות כי אין ספק כי השוואת אדם לנazi או לניאו-nazi, הנה בגדר פרסום לשון הרע, כהגדרתו של מושג זה בחוק, כפי שכבר נקבע בפסקה וכי מדובר בחציית קו אדום, אף ברוח חופש הביטוי ובמסגרת הגבולות של ייכוח ו/או שיח לגיטימי בין צדדים.

6 מחרך 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז ואה' נ' רונאל**

26. התובעות טוענות כי פרטומיו של הנتابע גרמו להן עוגמת נש רבה וכי הם היו כר פורה לנוספים ואחרים להשתלח בתובעות, עד כדי איוםם של ממש בדבר פגיעה בשולמן והכל על לא עול בcpu.

27. הנتابע בכתב הגנתו טוען כי הפרטומים הם בגדיר הבעת דעתם לGITIMITY ומודגנת ביחס להתנהלותם ומעשייהם המבישים של התובעות, כי הנتابע הביע דעתו כי התנהלותם והתבטאותיהם הפומביות של התובעות דומות להתנהלותם של גורמים פאשיסטיים וניאו-נאצים בני זמנו במדינות אחרות, כי הנتابע עומד על השווה זו וכי הנتابע לא השווה את מעשיהם של התובעות למעשי הנאצים, אלא כאמור לניאו-נאצים, שוני הזרים בני זmeno.

28. הנتابע ממשיך וטען כי פז עצמה מכנה את עצמה כ"גן פית", ראשי התיבות של המילים "גזענית, נאצית ופאשיסטית", כי היא משתמשת בטרמינולוגיה קיצונית המכנה את אנשי עמותות הסיווע למבקשי המקלט כ"הMASTERNS וסיעניהם", תוך אסוציאציה ברורה ומכוונת לביטוי "הנאצים ועוזריהם", כפי שלטענתו אף מודה פז עצמה, כי פז מסתובבת ברחובות עם "שוקר" חשמלי, מנעה "כונפיה" המשוטטות ברחובות בחולצות שחורות איחידות, מעין מדים, נושאICI כתוב זהה של "הছית" לשחרור דרום תל אביב" ומחוללת פרובוקציות מכוונות על מנת לעולב בזרים כי עור ומסיטה נגדם.

29. כן טוען הנتابע כי פז נעצרה מספר פעמים על רקע של הסטה לשנהה, לאחר שהשתתפה בפרסומי מודעות וגרפייטי בחוץ, ותוודה כשהיא שורפת בפומבי את תמנונתו של ראש עיריית תל-אביב, רון חולדאי, כי היא מטילה אימאה במכונו על מבקשי המקלט ובמיוחד על ילדיהם הקטנים, תוך התבטאות כגון "הילדים הם האיומ הגדל ביותר על השכונות היום", תוך כך שהיא מכנה את המתנדבים הבאים לסייע לילדים הניל כ"לטפניס" ו- "צ'ילד וקרס", על משקל ה"דזוג וקרס", תוך השווה מקוממת של ילדים אלה לכלבים שאותם מוליכים עם רצועה וקולם.

30. ביחס לצמח נטע כי היא צועדת עם פז "יד ביד", מעידה על עצמה כי היא "נאצית גאה" ו"גזענית גאה" ואף מיישמת בפועל את התנהלות הגזענית בה היא כה גאה וכדבריה: "שchor לא עובר אצלנו", "אצל קובע הצבע, אני גזענית גאה".

31. הנتابע טוען, אפוא, כי השווה של התנהלות התובעות למקביליהם הניאו-נאצים היא GITIMITY. הנتابע טוען כי מעבר לכך שיש אמת בפרסומים שלו וכי עומדת לו הנו הגנת אמת הפרסום והן הגנת תום הלב, הררי לחילופין ועל רקע התנהלות התובעות

מזהיר 7 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז ואח' נ' רונאל**

כמפורט לעיל, יש-liיחס להן אשם תורם של 100% או לפסק להן פיצויים לבוז, כפי שນפק ברע"א 10520/03 איתמר בן גבר נ' אמנון דנקר (פורסם בנבו, 12.11.06).

32. בכתב תשובתו לכתב ההגנה, טענות התובעות כי יש לדוחות מכל וכל את טענת הנتابע, שלפיה הוא מעידות על עצמו שהן "נאציות", "גזעניות גאות", "פאשיסטיות" וכו', טענה המבוססת על קטיעו וידאו ערוכים ומוגותים.

33. מוסיפות התובעות וטענות כי לאחר שגורמים קיצוניים המתנגדים לגירוש המסתננים הטicho בפז כינוי גנאי מבחילים ומרושעים, נקתה היא, כלسبית מוצהרת, באוטה גישה אשר נקתה קהילת הלהט"ב, עת הותקפה בצורה דומה, ואמרה על עצמה בציינות כי היא "אג"פ" וזאת מתוך כי אם כך תנגה, יביא הדבר להפסקת ההתקפות עליה.

34. פז מדגישה כי היא בת לשורי דושאה, כך שככל טענה שלפיה דווקא היא תכנה עצמה ותסכים כי היא תושווה בכל אופן שהוא, לצורך הנazi או לממשיכי דרכו, יכולה להתקבל כלאומית רק במוחו הקודח של אדם כדוגמתו הנتابע.

35. כך גם לגבי טענת הנتابע כלפי צמח, לפיה זו מכנה את עצמה "גזענית גאה" או "נאצית גאה". התובעות טוענות כי מדובר בסרטון ערוץ ומוגותי וכי הדברים נאמרו גם כאן, באופן ברור, בלשון שני נהור ובציונות מוחלטת וזאת תגובה חד פעמי ונקודתית בדיינה דריתהא, להתקפה ורדיפה של ממש של פרובוקטורים קיצוניים ומקצועיים, אשר בתום דיון סוער בבית המשפט העליון בסוגיות המסתננים, זינבו בצמח ובאחרים, עת שהו במתוחם עזריאלי הסמו וheiyo בהם ללא הרף דברי הベル, לרבות על בני משפחותיהם, תוך שימוש בכינוי "נאצים".

36. התובעות הגיעו תצהיריו עדות ראשיים مثل עצמן וכן צירפו תצהירים של אלמו ילנה, ילדת אתיופיה, שעלה ארץها בשנת 1980, הגרה בדורות תל-אביב משנת 1995 והמכירה את צמח מזה שנים ארוכות וכן של מצהיר נוסף, אשר לא התיעצב להיחקר על תצהирו ועל כן תצהירו נמק.

37. הנتابע הגיע תצהיר עדות משלו וכן שני תצהירים נוספים, האחד של ענבל אגו, תושבת שכונת שפירא בדורות תל-אביב, המכירה אישית את התובעות וזאת על רקע פעילותה בעמותת "اخחותי" למען נשים בישראל ובמרכז הסיוע לנשים ארייטראיות.

מזהר 8 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-18-05-5639 פז וOTH' נ' רונאל

38. התחair השני שהוגש הנה של גוני קפל, ליד אריתריאה, שנכns לישראל דרך סיני בשנת 2009 והמתגורר בדרום ת"א מאז. קפל הגיע בקשה לקבלת מקלט בשנת 2014 שטרם נדונה ומاز שווה בישראל לפי רישיון ישיבה זמני המתחדש מדי חצי שנה.

39. התובעות הגיעו תצהירים נוספים שלחן, כתצהيري ראיות לסתור, מכוח סעיף 18 לחוק. הצדדים סיימו טענותיהם בכתב.

דין

לשון הרע

40. האם הפרטומים שפרטים הנتابע אודוות התובעות, עונים על ההגדרה של לשון הרע בסעיף 1 לחוק, אשר קובע כי :

"לשון הרע היא דבר שפרשומו עלול –"

- (1) להשפיל אדם בעניין;br>הבריות או לעשותו מטרה לשנהה, לבוז או לעג מצד;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תוכנות המיויחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצעו;

41. התשובה לשאלת זו היא באופן ברור חיובית ונדמה שם אין צורך להיות משפטן מודפס או לתור אחר תקדים בנושא (ה גם שקיים), כדי להבין כי פשיטה שפרטום הציגים מצד הנتابע, שבhem כינה את התובעות כ"ניאו-נאציות" או כמניגות תנועה "ידו-ניאו-נאציות" (בשל העובדה שהן מנהיגות את תנועת המכחאה ובשל האופן בו הן פועלות במסגרת המכחאה), הוא בגדיר דבר שפרשומו עלול להשפיל את התובעות בעניין הבריות או לעשותן מטרה לשנהה או לבוז מצד, כמו גם עלול לבזות את התובעות בשל מעשייהן או התנהגותן ועל כן מהו לשון הרע.

42. ודוק : מי שהנו מנהיג של תנועה ידו-ניאו-נאצית, פשיטה כי הוא עצמו ידו-ניאו-נאצי, כך שברור כי גם צמח, בפרטם הבזד שמייחס גם לה, מכונה על ידי הנتابע ניאו-נאצית.

43. בתם המשפט ובهم בית המשפט העליון, כבר קבעו יותר מפעם אחת, כי גם השימוש בכינוי "ניאו-נאציז" (ולא רק השימוש בכינוי "נאציז"), מהו לשון הרע.

מזהיר 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז ואח' נ' רונאל**

44. על כן, לא יויעל לנتابע הניסיון להבחין בין שני מושגים אלה, לא בקשר לשאלת האם הפרסומים הללו מהווים לשון הרע לפי החוק, ולא במסגרת טענות ההגנה האחרות הללו, כפי שעוד יובהר בהמשך פסק דין.

45. לגבי היות הכנוי "ניאו-נאצי" בוגדר לשון הרע, ראו רע"א 10520/03 איטמר בן גביר נ' אמן דנקנר (פורסם בנבו, 12.11.06), בסעיף 9 לחוות דעתה של כב' השופטת איילה פרוקציה:

"בתיה המשפט בישראל על ערכאותיהם השונות השקיפו בעבר על ייחוס תוכנות נאציות לאדם כלשון הרע... עוד נקבע כי כינויים של יהודים "אנטישמים", "שונאי ישראל" ו"ניאו-נאצים" מהווה לשון הרע (ת"א (י-ס) 1999/86 ח"כ שלומית אלוני נ' שבועון "המחנה החרדי" ואח', תקדים מוחז 1990(3) 524 (להלן – פרשת אלוני").

46. וכן ראו ת.א. (י-ס) 1999/86 ח"כ שלומית אלוני נ' שבועון "המחנה החרדי" (פורסם בנבו, 5.9.90):

"לא יכול להיות כל ספק שימושיים כמו: "אנטישמים, ניאו-נאצים.... ועוד – כל אלה הם לשון הרע נגד מי שכתבם – אם אין בהם אמת... דברים אלה חמורים במיוחד כשהם נכתבים נגד יהודים, משומש יהודים מאי רגשים כאשר מדברים עליהם תוויות של אנטישמים, שונאי ישראל, ניאו-נאצים, היטל יוגען וכד'".

47. בתיה המשפט גם קבעו כי ייחוס תוכנות נאציות לאדם וייחוס התנהגות ודעות "ברוח גרמניה הנאצית", הוא בוגדר לשון הרע (ראו י' קרנייאל "גזענות, תקשורת ולשון הרע – האם מותר לומר על גזע שהוא נאצי?", המשפט 19 (תשס"ה) 40; ראו ת"א (י-ס) 24277/98 ברדווג' א.ת. כל קשר בע"מ ואח' (לאפורסם), ניתן ביום 31.8.2001 (31); ע"א (י-ס) 2398/01 ברדווג' א.ת. כל קשר בע"מ ואח', תקדים מוחז 2002(2) 841; ת"א 18845/94 מיכאל בן חורין נ' עמוס סנטהאו ואח', פDAOOR 1998(6) 474).

48. כינוי הנتابע את התובעות "ניאו-נאציות", ודאי יש בו גם משום ייחוס תוכנות נאציות ל佗בות, שהרי מקור הביטוי "ניאו-נאצי" הוא בנאציזם והニアו-נאצי, איננו אלא מי שבזמנו אנו, מחזק בדעות של הנאצים דאז, גם אם אין שואף להחיקת בפועל את הנאציזם כפי שהוא מוכר בזמנו ועל כך עוד אפרט בהמשך פסק הדין.

49. הפרסומים של הנتابע מהווים, כאמור, לשון הרע.

63 מתוך 10

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א 18-05-5639 פז ואח' נ' רונאל**

50. טוען הנتابע בסיקומו (ס' 24) כי אין בפרסומים מושום לשון הרע בלפי התובעות, מושום שהוכח כי התובעות ראיות לכינוי ניאו-נאציות. בambilים אחרות, טוען הנتابע כי ניאו-נאצי, שמכנים אותו כך, הוא עצמו, לא כל שכן הציבור, לא יראה בכך מושום לשון הרע כלפיו, שכן כינוי שהוא עצמו עשה בו שימוש כדי להגדיר את עצמו.

51. טענה זו דינה להידחות, שכן היא בגדר הנחת המבוקש. הבדיקה בשלב הראשון, האם הפרסום מהוות לשון הרע אם לאו, נעשית תוך השוואת הפרסום להגדרה שבסעיף 1 בחוק ובשלב זה, ללא ייבוא אל תוך המשואה, פרטימ אודות אופיו, עברו, דעותיו או מעשיו של הנפגע הספציפי. אלה באים לידי ביטוי בשלב בדיקת ההגנות המניות בחוק.

52. לפיכך, כינוי התובעות כ"ニアו-נאציות" הנה כאמור בגדר פרסום לשון הרע לפי החוק.

53. האם עומדת, אפוא, לנتابע הגנה כלשהי ביחס לשון הרע שהוזעקה על התובעות, אשר תפטרו אותו מחובת תשולם פיצויים עקב לכך?

54. הנتابע העלה בכתב הגנתו שלוש הגנות למשעה: האחת, הגנת אמרת הפרסום; השנייה, הגנת הבעת דעתה בתום לב; והשלישית, הטענה שלפיה לנוכח ההתנהלות של התובעות, יש לפסק להן פיצויים לבזו או לראות בהן כאשומות באשם תורם של 100% לפרסומים, בכך שהביאו על עצמן פרסומים אלה בהתנהלותן.

התחת עובדה או הבעת דעתה והציגו המבahir

55. בטרם אדון בטענות ההגנה הניל של הנتابע כסדרן, עיר הערא מקדימה ביחס לאופיים של הפרסומים וביחס לציווך המבahir.

56. במקרה הנוכחי, מדובר בפרסומים לאקווניים, שבהם כינה הנتابע את התובעות "ニアו-נאציות". בפרסום הראשון אמר הנتابע שהتובעות הן - **leaders of the Judo - Neo-Nazi movement against African refugees** ובפרסום השני כינה את פז neo-Nazi community leaders **היא נאו-נאצית**.

57. לדידי מדובר בהתחת עובדה כלפי התובעות. התובעות הן ניאו-נאציות, נקודת, כך לפי הנتابע.

63 מתוך 11

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז וOTH' נ' רונאל

58. לא ניתן למצוא בפרסומים ראייה לכך שמדובר בפרסום שעניינו הבעת דעה של הנتابע על אודות התנהגות התובעות, גם אם לכך הוכוון ולכך עוד ATIICHIS בהמשך פסק הדין. אפילו אין כאן, מבחינה הניסוח שבחר הנتابע, השוואת התובעות לניאו-נאציות, אלא טענה עובדתית שלפיה התובעות הן ניאו-נאציות בעצם.

59. כאן המקום לציין ולהציג כי כודק בא כוח התובעות בטענותו, כי בציוז המבahir של הנتابע, ישנה נסיגה מהפרסומים. בעוד אשר בפרסומים כינה הנتابע את התובעות מנהיגות של תנועה "יוזו-ניאו-נאציות" ואת פז "מנהיגת קהילה ניאו-נאצית" ו"ניאו-נאצית", ללא כל ושורק, בציוז המבahir כבר נאמר כי הנتابע לא השווה בין המעשים של התובעות לפשעי גרמניה הנאצית, אלא הביע את דעתו על כך שהשפה שלחן דומה לרטוריקת האנטי-פליטים של מנהיגים ניאו-נאצים של ימינו וכלהו:

"#clarification: yesterday, when I tweeted about @sheffipaz & her group, I wasn't comparing their actions to the crimes of Nazi Germany, but expressing my opinion about how their language is similar to the anti-refugee rhetoric of neo-Nazi leaders today".

60. נדמה כי פורה תהום, ולפחות קיים מרחק רב, בין הפרסומים ולבין היצוי המבahir. במסגרת היצוי המבahir, הנتابע כבר מאכנה את התובעות ניאו-נאציות, אלא ערך השוואת, שהוא כבר בגדר פרי דעתו ולא עניין שעבדה, שלפיה התובעות הן אך מי שהשפה שלחן (ללא התייחסות, למשל, לאידיאולוגיה או למעשים של התובעות), דומה (הנתבע בחר להימנע מלומר זהה), לרטוריקה של מנהיגים ניאו-נאצים של ימינו ביחס לפליטים (תווך צמוצים נוספים לעניין ספציפי, נושא הפליטים, ולא באופן כללי ביחס לכל נושא שהוא).

61. אודה כי לו היה מפרסם הנتابע צייך כדוגמת היצוי המבahir ותו לא, הרי מבלי לטעת מסמרות, בהחלט יתכן והיה זוכה להגנת הבעת הדעה בתום לב, אלא שהצייך המבahir נעשה לאחר הפרסומים ואין בכוחו למחוק את מה שנעשה. השפעתו חלה, אם בכלל, בתחום של קביעת שיעור הפizio, ככל שייקבע כי התובעות זכויות לפיזוי, כפי שעוד יפורט בהמשך פסק הדין.

62. זאת ועוד: גם אם אכן אמון בדברי הנتابע שלפיהם הוא הוכוון בפרסומים לומר את מה שהלכה למעשה בהביר בציוז המבahir, גם אם הוא עדיין חושב שהתובעות הן ניאו-נאציות (כפי שהמשיך לטעון בתיק דנא (ס' 13 – 17 ו- 67 לתקהירו), אין בכך כדי לסייע לו, במובן זה שהשאלה היא כיצד הפרסום נתפש באופן אובייקטיבי על

63 מתוך 12

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א 18-05-5639 פז וachs' נ' רונאל**

ידי הקורא הסביר ולא מה הייתה כוונת המפרסם מארגוני הפרסום, אשר לא באה לידי ביטוי מפורש בפרסום עצמו ובאמת, יש הבדל משמעותי בין הפרסומים ולבין הצביע המבahir.

63. ביחס לבחן האובייקטיבי, ראו פרשת בן גביר, בסעיף 8 לפסק דיןה של כב' השופטת פרוקצ'יה שם נאמר: "האפשרות כי אומרים הדברים לא התכוון לייחס להתקטאויו הפגניות את מלאו עומק המתען השילילי הנילווה להם בעניין הנגע ובעניין ציבור השומעים, אינה מעלה ואני מודירה לעניין טיב הפגיעה ועוצמתה בהקשרו האובייקטיבי, ובעניין האדם הסביר, והקשר זה הוא המבחן הקובע".

64. יתרה מכך: גם הנتابע עצמו אישר זאת כאשר הוא נשאל בחקרתו הנגדית: "אני אומר לך שבתור קורא סביר, שקרה את הנסיבות שלהם (צריך להיות "נסיבות שלך" – י"ד) מבין ששי וסוזי הם ניאו נאציות בעניין עובדתי?", השיב: "בן כינתי אותן כיוון ניאו נאציות. הן מהיגיות הקהילה" (עמ' 30 ש' 18 – 20).

65. הנتابע אישר, אףוא, גם לפי דעתו, המשמעות האובייקטיבית של הפרסומים שלו, בעניין הקורא הסביר, הנה כי הוא תיגג את התובעות כניאו-נאציות, בעניין שבעובדת ולא כהבעת דעה מצדו.

66. כוונת הנتابע עשויה לסייע לו אך ורק בעת שקיילת גובה הפיצוי, אם בית המשפט ישתכנע כי לא הייתה לו כוונה שהפרסומים יתקבלו במובן האובייקטיבי שלהם. ראה בעניין זה ספרו של שנחר, "דין לשון הרע", תשנ"ג, סעיף 26.3.3: "אדם יימצא חייב בתביעת לשון הרע אם המשמעות האובייקטיבית של הפרסום תהווה "לשון הרע" על התובע. גם אם הנتابע ישבכנע את בית - המשפט שלא התכוון לומר על התובע את הדברים שהשתמעו מהפרסום לדעת בית - המשפט, לא יהיה בכך כדי לפטור אותו מחובותיו. כמשמעותו של הכל מהמיר זהה נפסק, כי בית - המשפט יכול עם הנتابע בשלב פסיקת הפיצויים אם ישתכנע שהנתבע לא התכוון סובייקטיבית לומר את הדברים שהשתמעו מהפרסום על פי כללי הפרשנות האובייקטיבית. יש לציין, שגם אם הנتابע יטען במהלך המשפט, כי הדברים שلطענתו התובע משתמשים מהפרסום הם אמיתיים, ולפיכך חלה עליהם הגנות אמיתיים הפרסום, לא יהיה בכך כדי ללמד על כוונת הנتابע בעת שעשה את הפרסום, ולמנוע מהנתבע לטען בשלב פסיקת הפיצויים כי לא התכוון לייחס לתובע את הדברים הנלמדים מהפרסום על פי כללי הפרשנות האובייקטיבית".

67. הפרסומים הטicho, אףוא, עובדה בתובעות ולא ניתן לראות בהם כהבעת דעה מצד הנتابע ועל כך עוד ארכחיב בהמשך פסק הדיון.

63 מתוך 13

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-18-05-5639 פז וOTH' נ' רונאל

הגנת אמת הפרסום

68. הנتابע טוען כאמור להגנת אמת הפרסום, הקבועה בס' 14 לחוק: "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טוביה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי; הגנה זו לא תישלך בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתיתו של פרט לוואי שאינו בו פגיעה של ממש".

69. הנتابע טוען (ס' 64 לכתב ההגנה) כי הפרסומים מוגנים על פי ס' 14 לחוק וככלשונו "...**שהרי הם אמת והיה בהם עניין ציבורי**". הנتابע חוזר על טענה זו גם בסיכוןיו (ס' 24).

70. התובעות טוענות כי טענת אמת בפרסום, המחייבת הוכחה כי הן ניאו-נאציות, לא הוכחה וכי פשיטה שהtoutבות אינן "ニアו-נאציות", לפי כל קנה מידה.

ההגדרה של הביטוי "ニアו-נאצי"

71. כדי להכריע בשאלת האם היה אמת בפרסומים, יש תחילה לתרור אחר ההגדרה של המילה "ニアו-נאצי" ולאחר מכן לבחון את חומר הראיות ולבדוק האם הוכחה באמצעותו כי התובעות ממלאות אחר ההגדרה האמורה, באופן המעיד לנتابע הגנה משפטית של אמת הפרסום.

72. התובעות צירפו לתצהירן הגדרה של "ニアו-נאציזם" מוויקיפדיה, שם נרשם כך: "**ニアו-נאציזם (Neo-Nazism)** הוא מונח המתיחס בהגדרתו המוצומצת לכל אדם או תנועה חברתיות או פוליטיות המעוינות להחיות את הנאציזם, בעיקר לבallo המעוינות להגשים את חזון הרעיון שלכוארה יקום אחרי נפילת הרייך השלישי. בהגדרה המוחבת המונח מתיחס לכל אדם או קבוצה בעלת עדמות פשיסטיות אשר תומכות ומעודדות גזענות, לאומנות לבנה, אנטישמיות, הכחשת השואה, שנאה ואלימות כלפי אנשים שאינם לבנים".

73. הנتابע לא הביא הגדרה אחרת וגם נדמה כי אין חולק על ההגדרה הנ"ל.

המניע להתנגדות התובעות למסתננים – לא גזעני אלא תוכאי

74. בהינתן כי ההגדרה החולמת של "ニアו-נאצי", היא זו אשר הובאה על ידי התובעות מתוך אתר ויקיפדיה, לפי הערך "ニアו-נאציזם", הרי שככל שמדובר בהגדרה המוצומצת, נדמה כי הנتابע עצמו אינו טוען כי התובעות חפצות להחיות את

63 מתוך 14

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז וOTH' נ' רונאל**

הנאציזם ולהגשים את חזון הר巡回 הרכיבי ועל כן גם לא הביא בدل של ראייה להוכיח זאת.

75. הדגש של הנאשם הוא, אם כן, על ההגדירה המורחבת של ניאו-נאציזם, כפי שהיא מופיעה בויקיפדיה, ובפרט על אלמנט שנתן הזרים, אלא ש לדידי, התובעות גם לא עוננות על הגדרה זו ולו מהטעים שלא הוכחה שההתנהלותן כלפי המסתננים נובעת מכך עורם או מטעמים של גזע (במאמר מסווג, אציין כי גם לא הוכחה שהן עוננות על ההגדירה בשל האמירות והמעשיות שלחן שהנתבע הביא בתצהירו, אולם על כך עוד יפורט בהרחבה בהמשך פסק הדיין).

76. הנחת מוצא מובלעת ומובנת מאליה, בהגדירה המורחבת של ניאו-נאציזם, הנה כי אортן "עדות פשיסטיות אשר תומכות ומעודדות גזונות, לאומנות לבנה, אנטישמיות, הכחשת השואה, שנאה ואלים כלפי אנשים שאינם לבנים", אין מותנות בדבר וחולות על כל אדם שאינו בן באשר הוא, ללא קשר למושיעו.

77. משכך, התובעות, אשר כל ההתנהלות שלחן כלפי המסתננים נובעת ממה שההסתננות גרמה לדרום תל-אביב, ולא בשל עצם העובדה שהmastnanim אינם לבנים, אין יכולות להיחשב כמי שמדוודות לאומנות לבנה ואלים כלפי אנשים שאינם לבנים, במובן של ההגדירה של ניאו-נאציזם.

78. וזאת לא הוכח כי התובעות מעודדות אנטישמיות והכחשת השואה וגם בעניינים אלה נדמה כי הנאשם אינו טוען דבר כלפי התובעות ועל כן גם לא הביא ראיות לכך.

79. כל הראיות שלפניי מעידות על כך שהמחאה שהתוועות מהיגנות, נולדה אך ורק עקב החכפה של דרום ת"א, תוך פרק זמן קצר של כמה שנים, בעשרות אלפי מסתננים ווחילכות הקשות שהיו לך ביחס לאורך החיים שלחן ושל תושבי השכונות הינו, השלכות אשר כאמור, גם הנאשם הכיר בהן בתצהирו (ס' 3-4), כפי שגם בית המשפט העליון עמד עליהם.

80. התובעות הצהירו מספר פעמים ובדרכים שונות בתצהיריו העדות מטעמן (ס' 34 – 79) וכן העידו, כי המאבק אינו קשור לצבע עורם או לגזע של המסתננים (עמ' 18 ש' 7 – 12 עדות צמח).

81. התובעות אף דחו בשאלה נפש טענה זו של הנאשם. פז הצהירה כי היא נולדה בפולין והוריה הם ניצולי שואה. פז וצמח הצהירו כי הן לא דגלו מעולם ואין דוגלו ולו

63 מתוך 15

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז ואה' נ' רונאל**

באופן חלקי באידיאולוגיה הניאו-נאצית, כי לא פעלו בהתאם לה או למימושה (ס' 13 ו-15 ל/tcpהיר החרפה שלח').

82. עדותן של התובעות אמינה עליי בעניין זה ואף נתמכת מעצם העובדה שכל המאבק התחיל כאמור רק עם הצפת דרום ת"א בمستננים.

83. לא הובאה כל ראייה מצד הנتابע אודות התנהלות של התובעות נגד זרים בכלל או בעלי גון עור כחה בפרט, השווים בישראל, בין אם באופן חוקי ובין אם באופן לא חוקי, קדם לכל המסתננים העוזם מאריתריאה וסודן שהחל בשנת 2009 ולטענת פז עוד בשנת 2007 ואשר הציף את דרום ת"א בمستננים.

84. גם אם המכחה גלה להתנהלות לא ראוייה בלשון המעטה, לרבות מצד פז אישית, כפי שעוד יפורט בהרחבה בהמשך פסק הדיון וגם אם תופעת המסתננים בדרום ת"א, אולי אף השניה ציבור זה על התובעות, כמו גם את ציבור המתנדבים שמשיעים להם, מחומר הראות שמונה לפני, עולה כי השנה זו לא באה עקב צבע עורם או גזעם, אלא כאמור, נכח תוצאת החסתנות, היינו, הצפת השכונות בבת אחת בעשרות אלפי אנשים, שניויי קיצוני של המركם החברתי בשכונות ועלייה משמעותית של הפשעה, כפי שהוכח בתצהיר התובעות (נספחים א' עד ו'), דבר שסמלילא נדמה כי הנتابע אינו חולק עליו.

85. הנتابע מפנה לשני מאמרים של פרופ' דפנה הליקיפולו מאוניברסיטת רדיינג (נספחים ב' 1 ו-ב' 2 לTCPהיר) ותווע על בסיסם כי המטרה של "לנקות" את האומה מאובייכים פנימיים (המחזיקים בדעות נגדיות) ומהאויבים החיצוניים – שאינם חלק "אורגניז'" מהחברה, ובעיקר ביחס למهاרגים, תואמת להפליא את התנהלותן של התובעות.

86. עיניתי בשני המאמרים ואודה כי התקשתי להבין כיצד אלה מסיעים לנتابע בטיעונו.

87. המאמר הראשון (נספח ב' 1 לTCPהיר), עוסק במפלגות ובקבוצות ימין קיצוני, במדינות האיחוד האירופאי וטוען כי בעוד אשר הוא אין עשויות ממקשה אחת, המכנה המשותף לכולם הם התנגדותן לקבוצות השונות מהן ונרטיבים של אנטי-הגירה. המאמר מתייחס למפלגות וקבוצות ימין קיצוני כאמור, שהן בעלות השקפת עולם מדינית-חברתית כוללת, כגון בתחוםים הנזכרים במאמר הנ"ל.

63 מתוך 16

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז וachs' נ' רונאל**

88. התובעות מנגד הן מנהיגות של תנועה מהאה שהוקמה לצורך מאבק ספציפי בתופעת המסתננים לשכונות דרום ת"א ואcamור, שלא על רקע גזעני, אלא על רקע התוצאה שנובעת מהתננות זו.

89. לפיכך, לא ניתן לראות כל הקבלה ולא ניתן להשוות בין תנועת המאה נגד המסתננים ולבין המפלגות והקבוצות הנזכרות במאמר הניל', אשר ההתנגדות שלhn למי שאינו דומה להן או למهاרים, נובעת מהmoצא של האחראים, ללא קשר לפעולותיהם מבצעים במדינה.

90. המאמר השני (נספח ב' לתצהיר הנتابע), עוסק בשאלת מודיע מפלגת הימין הקיצוני היוונית, ששם GOLDEN DAWN ואשר דוחה את התווית שהודבקה לה כמפלגה פאשיסטית, היא מפלגה פאשיסטית ובמיוחד ניאו-נאצית.

91. לטענת המחברת, המפלגה בעבר, קודם לבחירתה בשנת 2012, עשתה שימוש בסמלים נאציים, כגון צלב הקרים, ההמנון הנאצי וアイיזרים נוספים. ממשיכה המחברת ומסבירה מודיע המפלגה הניל' הנה ניאו-נאצית למשה, תוך ניתוח חומרית כתובים של המפלגה מתוך אתר האינטרנט שלה והציג האידיאולוגיה שלה, הכוללת אמונה בעליונות הגזע היווני, כמו גם הצגת המטרה העיקרית של המפלגה, הcolaלה ניקוי מוחלט של המדינה מ"חיצוניים", כולל מההרים (לאו דווקא מההרים בלתי חוקיים בלבד), כאשר המפלגה שואפת להשגת המטרות שלה דרך אלימות.

92. המחברת מסיימת בטענה כי המפלגה היא אפוא ניאו-נאצית, לא רק בשל העובדה שחבריה שיבחו את היטלר בעבר או השתמשו באביזרים נאציים, אלא בשל האידיאולוגיה שלה, המבנה הארגוני שלה ושל המטרות שלה.

93. ככלות ניתן, אפוא, להשוות את תנועת המאה שהתובעות מנהיגות, למפלגה כגון ה-GOLDEN DAWN? ככלות ניתן לומר על תנועת המאה, שהוקמה כדי להיאבק בעניין ספציפי נקודתי, מסתננים בלתי חוקיים בלבד ובפרט אלה מתוכם שגרירים בשכונות דרום ת"א, שלא על רקע מוצאים או גזע, אלא על רקע תוכאת, שהיא דומה למפלגה שעשתה שימוש רב בסמלים נאציים, חריטה על דגליה על עליונות גזע, שימוש באלימות, ניקוי המדינה מ"חיצוניים", כאשר המשמעות של הדבר הנו גירוש של כל אדם שאינו שייך למשה לגזע העליון (במקרה זה מי שהוא ממוצא יווני), לרבות כל אדם המתגורר אפילו באופן חוקי לחלוין במדינה, לרבות מההרים חוקיים, שאינם שייכים לגזע הניל'? נדמה כי מדובר בשאלות רטויות.

מזהן 17 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז וואח' נ' רונאל

94. ברע"א 03/10520 איתמר בן גבר נ' אמןון דנקנר (פורסם ב公报, 12.11.06) במסגרת הדיוון בטענת המשיב לתחולת הגנת אמת הפרסום נקבעו הדברים הבאים:

"שני התנאים בהגנת "אמת הפרסום" אינם מתקיימים בעניינו. הכינוי "נאציזטן, מלוכלך" בו כינה המבוקש את המבוקש אינו כינוי שלגומה בו אמת עובדתית כלשהי. זהו כינוי מובה ומשפיל, שנועד לדגד את המבוקש ולהמשילו למי שנמנה על הנורא שבMASTERMINDS שידע העולם המודרני. באמירה זו יש, כמובן, כדי לקשור בין המבוקש לבין תנועה פוליטית אשר חרתה על דגל אידיאולוגיה של השמדת עם על רקע תפיסת גזענית חשוכה. תפיסת גזענית זו לא נותרה בגדר תפיסת מושגית בלבד. היא הוצאה מן הכלל הפועל. המשיב, בכינוי הפוגעני שהתייחס במבוקש, כמובן, לכאורה, להציג עלי קווים בין האידיאולוגיה הימנית-קיצונית בה מחזק המבוקש, לבני האידיאולוגיה הנאצית. גם אם זכאי המשיב בנסיבות חופש הביטוי למתחם ביקורת נocket על תפיסת העולם בה מחזק המבוקש, כמו שנמנה על תנועת "cz" בטרם הוצאה מן החוק, ועל המצע האידיאולוגי של הימין הקיצוני, עמו הוא מזוהה כמובן, אין אמת עובדתית בכינויו של המבוקש כ"נאציז" על פי כל קנה מידה – בין צורך השוואה בין התורה הנאצית לבין של הימין הקיצוני בישראל, ואשר המבוקש נמנה עליו, ובודאי cz לצורך השוואה בין דרכיו פועלותיהן של שתי התנועות שנוצעו ליישם הלהה למעשה את המצעים האידיאולוגיים שלהן. בשום תסריט, קיצוני ככל שהוא, לא ניתן לומר הימין הקיצוני בישראל אידיאולוגיה של רצח עם, ולא נמצא בפועלו כל יוזמה שהיא המבוקש להוציא לפועל פעעים נגד האנושות במחאות ובתוכן, המאפיינות את המפלגה הנאצית. מדובר, על כן, בכינוי המנותק לחולתו מכל קשר למציאות העובדתית, ואינו יכול להיחשב אמת. המשיב לא עמד, איפוא, בנטול הכוחות התנאי כי הכינויים שכינה את המבוקש – "נאציז" "מלוכלך" ו"קטן" הם, לגופם, אמת (שנהר, עמ' 219). די בכך כדי לשולב מההתבאות הפוגעניות את הגנת "אמת הפרסום".

95. הוא הדיון לעניינו, במובן זה שגם אם הנתבע זכאי לבקר את התובעות על התנהלותו במסגרת המכחאה, אין אמת עובדתית כלשהי בכינוי של התובעות "נאציזיות", שכן אין כל דמיון בין התורה הנאציו-נאציזיות (ולא רק הנאצית), לבין התורה" שעומדת מאחוריו המאבק נגד המסתננים.

טענות הנתבעו וראויותיו ביחס להתבאות והתנהלות התובעות

96. הנתבע בתצהירו, כדי להוכיח אמת בפרסומים, הינו כי התובעות הן ניאו-נאציזיות או כי הן שוות לניאו-נאציזיות, מביא ציטוטים כאלה ואחרים מהתבאות של התובעות

18 מתוך 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א 18-05-5639 פז וואח' נ' רונאל**

ופרטימ על התנהלותו שלhn, אשר לדעתו מצדיקים את התיוג וההשואה הניל, תוך הסתמכות על סרטוניים שבהם נראהות התובעות, ובעיקר פז, מtbodyות ומתקנות. כן מסתמך הנتابע על פוסטים של פז בפייסבוק ועל כתבות שנערכו על התובעות.

. 97. כך למשל, טוען הנتابע (ס' 20 לתצהירו), כי התובעות מתקנות על דרך של גיוס "חייב רחוב" ומציגות את התקינה כתונה עממית הצומחת "מלמטה", המייצגת כביכול את "העם"; כי פז רואה עצמה מנהיגה של "כונפה" המשותפת בחוזות בחולצות שחורות איחודות, "מעין מדיס", נשאי כי טוב זהה של "חויז" לשחورو" דרום ת"א, וממנה את חברי הכנופה כייחילם" (ס' 31-32 לתצהירו).

. 98. כן נטען כי פז עצמה מכנה את עצמה "פאשיסטית" ו"גניפית" (ראי שתיבות של גזענית, נאצית פאשיסטית" ומתגאה בכך (ס' 23 לתצהירו) וכי גם צמח מצהירה על עצמה כי היא "נאצית גאה" ו"גזענית גאה" (ס' 25 לתצהיר הנتابע). הנتابע טוען (ס' 24 לתצהירו), כי הנו ער לטענת התובעות כי דברים אלה נאמרו באורוניה, אולם לא מקבל זאת.

. 99. הנتابע טוען שפז נהגת לכנות את המסתננים ואת עמוות הסיווע לאנשי מקלט כ"המסתננים וסיעיניהם", תוך אסוציאציה ברורה ומכוונת לביטוי "הנאצים וועזריהם" (ס' 28 לתצהירו).

. 100. כן טוען הנتابע כי שותפה לדרך של פז (לא צמח, אלא פעולה אחרת במוחאה), נהגת לעשות שימוש בביטוי "שמאלנאצים" כנגד אנשי עמוות הסיווע והמתנדבים למען פליטים וזאת באופן קבוע בסרטוניים שהיא מצלמת בשותפותה של פז, אשר אינה מסתיגת מהדברים עת הם נאמרים ובעצם נוכחות והשתתפותה בסרטוניים אלה, נותנת תוקף לדברים (ס' 29-30 לתצהירו).

. 101. הנتابע אמרנו נקב בשם של הפעילה הניל, אולם היא תיקרא להן בפסק הדין "ש.ש.פ." (ראשי תיבות של המילים "שותפה של פז"), מבלי שם ייחש בפסק הדין זו את משיש צורך, כדי להזכיר בתביעה, להתייחס גם לאמירות ולהתבטאויות של ש.ש.פ. ואף לבקר את התנהלותה ואילו היא בעלת דין בתיק ואף לא חובה עדות, כך שלא ניתנה לה מעשה האפשרות להתגונן נגד טענות הנتابע כלפי.

. 102. במשמעותו המusual, טוען הנتابע כי התובעות ו"המיליציות" בחולצות השחורות נהגות "לפשוט" על אירועים של מבקשי מקלט, חתונות, תפילות, חגים, שמחות על מנת להשפיכם ולעלוב בהם (ס' 33 לתצהירו); כי פז מטילה אימה על יידי המסתננים עת היא מסתובבת בגינויים המשחקים בשכונה כדי להציג ולהיטפל לילדים וכן למונדי.

63 מתוך 19

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז ואה' נ' רונאל**

עמוותות הסיווע אשר שומרים עליהם (ס' 36 לתקהיר). הנتابע מביא באמצעות המצהירים גוני קפל וענבל אגוז, מקרים שלפי הטענה פז חילקה לידי המסתננים קונדומים.

103. הנتابע טוען כי פז ופעיל התנועה שרפו בפומבי במהלך הפגנה את תמונה שר הפנים אריה דרעי, את תמונה ראש העיר תל-אביב רון חולדי וכן דגל של אריתריאה (ס' 51 – 52 לתקהיר הנتابע).

104. הנتابע מביא שלל דוגמאות להתבטאות של פז נגד ילדי המסתננים אשר לטעنته יש להן גוון גזעני, כגון (ס' 36 – 42 לתקהיר): "הילדים צריכים לדעת שהם לא רצויים פה"; "הילדים הם האIOS הגדול ביותר על השכונות היום"; יש פה "הסתננות המונית דרך מחלוקת يولדות"; "הילדים הם רשות ההברחה החדשה. הם הסתננו מבפנים... הם הביבש והכנופיות והמהומות שבדרך". אי אפשר לא לגעת בילדים האלה"; הילדים הם "פצצת זמן מטופפת", "הילדים האלה הולכים להיות קרה קרוהה". כן נטען כי פז כינה את הילדים "ילדים הגיגגל". גם בתזהירה של אגוז ישנו טענות דומות לגבי ביטויים דומים של פז.

105. הנتابע ממשיך וטוען (ס' 40 – 41 לתקהирו וכן תזהירה של ענבל אגוז) כי פז כינה את המתנדבים שמשיעים למסתננים בשמייה על ילדים כ"לטפניהם" ו"לטפניהם" ו"כי ציילד וקורס" על המשקל של "דוג וקורס", תוך השוואת הילדים לכלבים ואף הצעה להגיש נגדם תלונה על "פדריפיליה או משהו".

106. כן נטען (ס' 43 לתקהיר) כי פז מייחסת למסתננים הפצת מחלות ועשה להם ולילדים דה-הומניזציה, עת פרסמה בפייסבוק כי "בכל פעם שיש ידיעה סתומה זאת (יולדת נדבקת בחידק אלים, צעירים נדקרו בדרכים תל אביב, צער תקף שוטר בנווהanagan), אלה המסתננים. במקרה הטוב אומרים 'נתין זר'".

107. הנتابע מצין (ס' 45 – 47 לתקהיר), כי שותפהה של פז, ש.ש.פ., מתבטאת בצורה בוטה עוד יותר, כגון: "מסתננים מהchorה יהודים מקדימה" כשכלכך מגיבה פז "నכו ככה צריך להיות"; ש.ש.פ. עושה לטענת הנتابע שימוש תכוף במילים "כושים" ו"קונטה קינטה זהה", תוך שהיא מבהירה, זה מקום של "יהודים". במקורה אחר פונה ש.ש.פ. לילד "לבן" ואומרת לו "תבוא לפחות כמה שיותר" אך מיד מוסיפה הסתייגות שלפיה "אם זה ערבי לך עליינו". לפי תזהירה של גוני קפל, פז עשתה שימוש בביטויים כגון "כושים", "מסריכים" ו"זבל", לפני המסתננים, בעת הפגנות.

מזהן 20 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז ואה' נ' רונאל

108. ביחס לצמח טוען הנتابע (ס' 60 – 62 לתצהירו), כי היא אמרה בעבר כי "צריך לקום ולנקות אותן מהשתה, להיות ברברים, רק בכח זה עובד". אין לי עביה שיגידו עליiani נאצית או גזענית אם זה מה שمبرיא לפטרון הבעה" וכן כי: "רק מי שלבן, לא מי שחור, כי אני גזענית גאה"; "שחור לא עבר אצלנו"; "אצלוי קובל הצעע; אני גזענית גאה"; אני נאצית גאה".

109. הנتابע ממשיך וטוען (ס' 63 לתצהירו), כי מאפיין נוסף של התנהלות התביעה התואם אף הוא להתנהלות של גורמים ניאו-נאציים, מצוי בחבירתו לגורמי ימין קיצוני רדי칼י כדוגמת ברוך מרוז. הנتابע טוען כי ש.פ. ציינה בעבר כי היא "מרוז הקטן" וכי היא "גאה להיות מהניסטי".

110. מוסיף הנتابע וטוען (ס' 50 – 52 לתצהירו), כי פז העניקה מספר פעמים על הפגנות לא חוקיות ועל רകע של הסתה ושנהה, כי היא מתגאה בהפרת החוק והסדר הציבורי, כי היא שרפפה בפומבי דגל של אריתריאה, תמונה של שר הפנים אריה דרעי ותמונה של ראש עיריית תל-אביב רון חולדי.

111. כן טוען הנتابע (ס' 53 – 58 לתצהירו), כי פז מנסה לגייס תמייה באמצעות הצגת התייחסות של מערכת החוק והשלטון כלפי כ"הטנצלות", כי היא משמשה באופן פרוע את מערכת המשפט, הגדירה את בג"ץ כ"מושחת" וכ"בוגד בעם", הפגינה מספר פעמים מול ביתה של נסיאת בית המשפט העליון, השופטת אסתר חיות ואמרה בעמוד הפיסבוק שלה ביחס לשופטים: "כל כך מתחשק לי ללקחת يوم אחד כמה שופטים ולהוריד אותם בלבד בגין לווינסקי אחרי חצות. בלי הגנה משטרתית. בלי מבטחים. בלי פעילי שטח. לנמרי בלבד. רק הם והנוקומנים וטוחרי הסמים. ולעומוד מרוחק ולצחוק כשהם ישתינו במכנסיים".

112. לטענת הנتابע, פז לא מצאה לנכון למחוק תגובות קשות עוד יותר מהפוסט שלא אשר הועל על ידי מגיבים כאלה ואחרים אשר בין היתר אמרו (שגייאות הכתיב הן במקור): "הם לא חוזרים חיים מישם... כל השמולאים האלה שישרפו כבר" ו"אין שאלה ישרפו כל השמלאים והשופטים האלה", "שופטים שרמוות שמלנים וזונות", "...וכצפוי שופטי שמאל קיצון שמצדים את המסתננים השחורים".

תגובת התביעה לטענות הנتابע

113. בתגובה לטענות אלה, טענות התביעה לרבות בתצהירי ההפרכה שהגישו (מכוח סעיף 18 לחוק) את הטענות הבאות: כי לו היו ניאו-נאצית או פולולת למשם מטרות ניאו-נאציות, סביר להניח כי רשוויות החוק כבר היו פועלות נגדן ולא פעולה; כי

מזהן 21
63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז ואה' נ' רונאל

למעט היכולת להוציא לפועל את האידיאולוגיה, אין כל הבדל ממשי בין הנאצים ולבני הניאו-נאצים; כי כל הפעולות של תנועת המוחאה הנן בהפגנות לא אלימות, העוסקות גם בתיעוד מציאות החיים העגומה בשכונות הסובבות מהטרור הפלילי של המסתננים; כי הן אכן קוראות "לנקות" את המדינה ממי שאין שותף לדעתה, אלא נהפוך הוא, וכי פז, כמו שבאה עצמה מתוך "גוש השמאלי", היא תמיד זוכרת מהיקן הגיעה, והיקן נמצאים חברות ובני משפחתה ופועלות להנמקת הבות ויצירת דיאלוג; כי בעיני הנتابע ושכמotto, כל מי שתומך בקשר מסתננים, הופך אוטומטית לאיש ימין קיצוני (אפילו אם אינו איש ימין כלל) וכל איש ימין קיצוני הופך אוטומטית ל"יוזו-נאצי" או ל"ניאו-נאצי"; כי טענת הנتابע כי התובעות מכונות עצמן בכינויים המדבריים, היא בזיהה מעיקרה וכי שימוש בשמות גנאי כלפי אלה אינם מקובלים על התובעות בשום פנים ואופן, כאשר השימוש במתיוים המדבריים, במקרים שהחן הביא הנتابע, נעשה באופן ברור בלשון אירוגנית, סרקסטית ולשון סגנו נהה; כי לא הייתה מעולם שום קריאה מצד התובעות לפעולה כלשהי נגד ילדים ובטע שלא לאלימות, גם אם נאמר על ידי פז כי מן הראו שהילדים והוריהם יחוזו לארצם; כי לעניין טענות על אמריות של אחרים, אין לתובעות כל אחירות לכך; כי טענות פז נגד רשותות החוק שהובאו על ידי הנتابע, אין להן כל קשר לפרסומים שביצעו הנتابע מושא התביעה; כי הנتابע מכנה את מנהיגי המדינה ומפלגות שנבחרו על ידי הציבור, כפושעי מלחמה, בעוד תומכי הטrror המובהקים, הוא מכנה הדמוקרטיים הגדולים והיחידים וכי אף מכינה את סגנית שר החוץ ציפי חוטובלי "ניאו-נאצית" וזאת בשל העובדה כי הגדרה את הנוכחות של המסתננים בדרך ת"א כ"טרור מהגרים"; כי אין ממש בטענות של קפל ואגוז כלפיהו, לרבות הטענה כי פז חילקה קונדומים לילדי המסתננים וכי מדובר באדם אחר שחלק לאישה קונדום, כשהזו כינתה אותו בשמות גנאי ואף הצדעה במועל יד וצעקה "היל שפי".

קבילות הרטונים וחלק מהמסמכים שצורפו לטענה הנتابע

114. בטרם התייחסותי לטענות הצדדים, יש להזכיר בהתנגדות בא כוח התובעות למסמכים מסוימים וכל עשרה הרטונים שצורפו לטענה הנتابע, התנגדות אשר הועלתה בפתח דיון ההוכחות ואשר הוריתי כי תוכרעו במסגרת פסק הדיון.

115. בא כוח התובעות טוען כי המסמכים והרטונים לא נערכו על ידי הנتابע ועל כן הם בוגדר עדות מפני השמורה. כמו כן, לטענתו הרטונים הם ערוכים ולא סרטוני מוקר ובនוסף לכך נערכו באופן מגמתי וشكרי.

מזהן 22
63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז ואח' נ' רונאל**

116. לטענתו, יש להוציא מתחair הנتابע את כל הסרטונים וגם את הנשפחים הבאים : ב' 1 ו-ב' 2 (המאמרים של דפנה הליקופולו) ; ג' 1 (כתבה בעיתון "הארץ" על פז) ; ג' 2 (פוסט של פז בפייסבוק) ; ד' (כתבה בעיתון "גלובס" על פז) ; ה', ז' ו-ט' (פוסטיםים של פז בפייסבוק) ; י' (כתבה ב-YNET על כנס שנערך בדרום העיר נגד המסתננים בהשתתפות צמח).

117. כמו כן, טוען כי יש למחוק את נשפח א' לכתב ההגנה (צילום מסך של עמוד באתר יוו טיוב שבו נראה סרטון שבו נראה צמח אומרת שהיא "נאצית גאה" וכן צילום מסך של עמוד אינטרנט באתר חדשות ערוץ 10, בו נראה צמח אומרת בראיון עם אילה חסון "אני גזענית גאה" ; בנשפח א' הNIL גם רשום כתובות ה-URL של אותו סרטון).

118. כן טוענות התובעות כי יש למחוק מתחair הנتابע כל טענה לייחס התנהגות או התבטאות של אדם אחר לתובעות, משמדובר בראיה לא רלוונטי ולא שייכת לעניין, ככלומר לא שייכת לתביעה נגד התובעות.

119. בא כוח הנتابע מшиб על כך כי היה מקום להעלאת ההתנגדות קודם לפתח ישיבת ההורחות או אז ניתן היה להביא את עורכי הכתבות לעדות, כי ניתן לתובעות ההזדמנויות המלאה להתייחס לסרטונים, כי בחקירתן אף הודיע באמירות אלה ואחרות והאמירות הוכחו גם על ידי הנتابע וכי חלק ניכר מהתסריטונים נלקחו מערוך היו טיוב של פז עצמה. התובעות מגיבות על כך בסיכון התשובה, בין היתר, בטענה כי לא הוכח שהסרטונים נלקחו מערוך היו טיוב של פז.

120. טענת הנتابע לגבי מועד העלאת ההתנגדויות דינה להידוחות. הلقה פסוקה היא כי ראיותיו של בעל דין שהוגשו בתצהיר עדות ראשית נחשבות כמוגשות רק עם התייצבות העד לחקירה נגדית על תצהירו (ראה בר"ע 538-05-5638 שהר חברה לביטוח בע"מ נ' מוסינקוב סבטלנה ואח' – פורסם בבלוג), כך שהמועד האחרון להתנגד עדויות בתצהיר מטעמי חוסר קבילות הנו במועד זה ולא בסמוך לאחר הגשת תצהירי העדות. ההתנגדויות התובעות הוועלו, אפוא, ממועד.

121. בכלל הנוגע לנשפחים ב' ו-ב' 2 (המאמרים של דפנה הליקופולו), ממילא מסמכים אלה לא מזיקים לתובעות, אלא להפ', ועל כן לא מצאתי מקום למחוק אותם ושלא להתייחס אליהם בפסק הדין.

122. בכלל הנוגע לנשפחים ג' 2, ה', ז' ו-ט' (פוסטיםים של פז בפייסבוק), אין עילה למחוק אותם. אמנם, היה על בא כוח הנتابע מלכתחילה להגשים את ה פוסטיםים כראיה באמצעות פז ולא בדרך של צירופם לתצהיר הנتابע.

מזהן 23 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז ואחר' נ' רונאל**

123. עם זאת, פז לא הכחישה בתצהיר ההפרכה מטעמה כי מדובר בפוסטים שלה ויתרה מכך, כאשר נשאלה בחקירה עליהם, אישרה כי כתבה אותן (עמ' 8 ש' 22 – 27 לגבי פост פז נספח ז' לתצהיר הנتابע; עמ' 9 ש' 14 – 21 לגבי פост פז נספח ז' לתצהיר הנتابע; עמ' 10 ש' 31 – 32 לגבי פост פז נספח ה' לתצהיר הנتابע; עמ' 9 ש' 25 – 28 לגבי פост פז נספח ט' לתצהיר הנتابע).

124. לגבי פост פז נספח ג' לתצהיר הנتابע, ישנה הודהה למעשה בכתיבתו בסעיף 24 לתצהיר ההפרכה של פז, בו היא מתיחסת למפרשת אל טענת הנتابע בסעיף 24 לתצהירו, שם הוא מתיחס לסעיף 23 לתצהירו, בו מוזכר הפוסט המודבר.

125. בכלל הנוגע לנספח ג' (כתבה בעיתון "הארץ" על פז, הכוללת גם שאלות ותשובות לרבות ציטוטים של תשובות שפז נתנה), נספח ד' (כתבה בעיתון "גלובס" על פז, הכוללת גם היא שאלות ותשובות, לרבות ציטוטים מתשובה פז), ונספח י' (כתבה ב-ynet, על כנס שנערך בדרום העיר נגד המסתננים בהשתתפות צמח), אין מנוסמקבלת ההתנגדות.

126. מדובר במסמכים שנערכו על ידי אדם אחר ועל כן מהווים עדות מפי השמורה ביחס לתוכנם. יצוין כי צמה נשאה על דברים שייחסו לה בכתב הניל והכחישה כי אמרה את הדברים (עמ' 16 ש' 20 – 29). פז לא נקרה על כך ולא אישרה בתצהיריה כי האמור בכתב הניל הנה אמתה.

127. לפיכך, הכתובות הניל אין קבילות קריאה ועל כן אתעלם מהן.

128. בכלל הנוגע לבקשת למחוק את נספח אי' לכתב ההגנה, שהוא צילום מסך של עמוד באתר יו טיוב ובו נראה סרטון שבו נראה צמה אומרת שהיא "נאצית גאה" וכן צילום מסך של עמוד אינטרנט באתר חדשות ערוץ 10 בו נראה צמה אומרת בראיון עם איילה חסן "אני גזענית גאה", הרי שמדובר במסמך שצורף לכתב ההגנה ולא לתצהיר הנتابע, כך שאין עילה למחוק אותו מכתב ההגנה, שהוא כתוב בי דין שעליו לא חלים דיני הראות ושניתן לצרף אליו כל מסמך מהותי.

129. כמו כן, יש לציין כי צמה אישרה בחקירה הנגדית כי אמרה בראיון לעורך 10 "אני גזענית גאה" ובעימות עם עוזי ברק כהן "אני נאצית גאה", אולם נתנה הסברים לכך, שעוד ידונו בהמשך פסק הדין.

מזהן 24
63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א 18-05-5639 פז וachs' נ' רונאל**

130. לאחר שהנתבע ציין בנספח א' הניל לכתב ההגנה את הלינק שבו נמצא ביוטיוב הסרטון המדובר ומאחר ובדיקת החסברים שנטנה צמה לאמירות המיוחסות לה, מחייבת צפיה בסרטון, הרי זה דוקא אינטרס של צמה שהסרטון יכול בחומר הראיות, כדי שabit המשפט יוכל לבדוק את הסבריה ועל כן יש לראות סרטון המקורי, מה גם שכפי שעוז יפורט, צפיה בסרטון אכן מאשחת את טענות צמה.

131. לגבי מחלוקת מחוסר רלוונטיות של חלקים מהתצהיר הנتابע, אשר מתייחסים לאמירות של אחרים (הכוונה בעיקר לאמירות של ש.פ.) ואשר הנتابע מיחס לתובעות אחריות גם לגביםם, הרי שדין הטענה להידחות, שכן ייחוס אחריות כאמור היא בוגדר טענה משפטית, רשאי הנتابע לטען אותה ואשר יש להכריע ברלוונטיות שלה, כפי שעוז יעשה בהמשך פסק הדין.

132. כת עגב הסרטוניים. הנتابע צירף לתצהирו עשרה סרטוניים. בתצהирו, הוא לא ציין מי הシリט את הסרטוניים הניל ומיל ערך אותם, ככל שנרכזו. להלן חיקירתו הנדרית בעניין זה: "ש. במעמד שאلون וגילי מסמכים, נתת תצהירך בו אתה אומר שהחומריהם שאתה מתבבסט עליהם הם חומריים ערוכיים, לא חומריים מטעמך? ת. אני לא תיעדי עצמי. אני לא יודעת למה אתה מתייחס בדיקוק, גם חומריים ערוכיים וגם חומריים שאינם ערוכיים. ש. מי ערך את הסרטוניים שאתה העלית, מהם ערוכיים? ת. לא יודעת מי ערך אותם. ש. אם אני אומר לך שהם נערכו בצורה מגמתית ובאופן מכון כדי להתאים לתביעה שהוגשה נגדך? ת. אפשר לצפות הסרטוניים כדי לראות אם הם מזעירים. ש. חזר על השאלה, ממש הסרטון של סוזי שנערך בדיקוק ע"מ להתאים לתביעה שלך? ת. מה זאת אומרת? לא."

133. מתחשובות הנتابע עולה כי הוא לאシリט את הסרטוניים, כי לפי עמדתו לא כל הסרטוניים ערוכים, כי אלה שנרכזו, הוא אינו יודע מי ערך אותם וכי כך או אחרת הוא לא חושב שהסרטוניים נערכו בצורה מגמתית. בסיכוןיו טען כאמור כי חלק מהסרטוניים נלקחו מעוז היוטיוב של פז. אצין כי טענה זו לא מופיעה בתצהирו.

134. צפיתי בכל אחד ואחד מעשרת הסרטוניים. הנتابע נתן בתצהирו לכל סרטון שם. אטיהיס, אפוא, לסרטוניים לפי שמות אלה.

135. עולה בבירור מצפיה הסרטוניים כי חלק מהם צולמו על ידי ש.פ., באמצעות הטלפון הנייד שלו, בעת שפז שווה עמה ומודעת לכך ש.פ. מסריטה, לרבות מסריטה אותה אמרה בדבריה בפרט (ראו "סרטון יומם כיפור", "סרטון מטריידות ילדים", "סרטון מטריידות ילדים ב'", "סרטון יגאל ומבט בגינת דה מודינה").

מזהן 25 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז וOTH' נ' רונאל**

136. הרטוון "מפרייעס לילמודי עברית בלוייסנקי", נראה שמדובר על ידי ש.ש.פ., בו קולה גם נשמע חזר ונשנה וגם בו נראה פז (דקה 25:1 במבט מאחור עומדת ומצלמת באמצעות הטלפון הנייד שלו, כמו גם בדקה 5:46 – 5:50 מתווכחת עם אנשים בקרבת ש.ש.פ.).

137. גם סרטיונים אחרים נראהו כמי שצולמו ונערכו על ידי מי מטעם תנועת המחאה, כגון "סרטוון המעצרים", אשר כולל בצד ימין לעלה של המסך, את הכתוב/לוגו "החזית לשחרור דרום ת"א", המופיע גם על חולצות שהמפגינים וביניהם פז לבושים בעת הפגנות, כפי שעולה מחלוקת מהסרטיונים.

138. הוא הדין לגבי סרטוון "שריפת התמנונות והדגלא", אשר מאופן ערכתו וכן מהכיתובים שבו ובעיקר מהכיתוב "נמאס לנו!" בסוף הרטוון, ברור למדי כי מדובר על ידי מי מפעיל תנועת המחאה. גם בסרטיונים הנ"ל נראה פז ונשמעת מדברת.

139. הרטוון "הפגנה נגד ארגוני סיוע פליטיים", גם הוא נראה כמי שצולם על ידי מי מפעיל המחאה, אולי כך או אחרת, גם בו פז נראה ונשמעת מדברת.

140. סרטוון "שריפת תמנונות חולדי", הוא סרטוון שנכלל בכתביה של YNET מיום 31.8.2016, בעולה מהסרטוון עצמו וכן מהתצהיר הנتابע (ס' 52), שצירף קישור לסרטון מתוך אתר YNET וכן בו נראה ונשמעת פז מדברת.

141. "סרטוון בג"ץ" צולם ונערך על ידי גוף שנקרא "המחזבה, דעות וاكتואליה", בעולה מהכיתובים בתחילת ובסיוף הרטוון וגם בו פז נראה מדברת ואף מתראיינת באופן ישיר לצלמה.

142. לגבי הרטוונים ש.ש.פ. צילמה, הרי מדובר בשוטפה של פז למחאה ואף רואים בסרטיונים את פז עצמה מודעת לכך שהיא מצולמת על ידי ש.ש.פ., כאשר השניים מסתובבות יחד ומתעדות יחד את הסיורים שלהם בגין זה מודינה.

143. ברור, אם כן, שלא ניתן לחסוד בסרטיונים שצולמו על ידי ש.ש.פ., שהם מגמתים נגד התובעות. הוא הדין לגבי הרטוונים מהם עולה כאמור כי צולמו ונערכו על ידי מי מפעיל תנועת המחאה.

144. לדידי הוא הדין גם לגבי הרטוון "בג"ץ", שעלה שנערך על ידי גוף ניטרלי כאמור ובפרט שעלה שהסרטוון רובו ככולו דברים פז ופעילה אחרת בשם גלי נושאים

מזהן 26 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א 18-05-5639 פז וOTH' נ' רונאל**

ישירות לצלמה בתגובה לשאלות של המראיין, כך שברור שהסרטון אינו יכול להיחשב מגמתי בנגד התובעות או תנועת המחאה.

143. זאת ועוד: שעה שזו נראית בכל הסרטונים ונשמעת בהם (למעט כאמור בסרטון "מפריעים ללימוד עברי בלווינסקי"), בו היא רק נראית ולא נשמעת), גם אין כל סיבה לראות בדבריה מושם עדות מפני השמואה, כאשר הם מובאים מפה לקבל עם ועדה וכך הוא היה בעלת דין בתיק, אשר יכולה היתה לטען כל טענה בנגד הסרטונים.

144. לדידי, במקרה כזה, הינו, כאשר בעל דין מציג סרטון שבו בעל הדין שכגד נראה ונשמע מדבר, כמה חזקה, הניתנת לסתירה, לפיה הדברים נאמרו, ממשתקף מהסרטון.

145. בעל הדין שכגד לא יכול בנסיבות שכאה, לצורך פסילת הסרטון כראיה, להסתפק בטענה שהסרטון לא צולם או ערך על ידי בעל דין או כי צולם ונערך על ידי עד שלא הובה לעדות.

146. על בעל הדין שכגד אם הוא מבקש לפסול את הסרטון, לכל הפחות לטען בנגד תוכנו של הסרטון, כגון שמדובר סרטון מזויף, כדוגמת סרטוני ה- DEEP FAKE, בליובי נימוקים נוספים, כגון שהוא היה במקומות בו צולם הסרטון באותו היום, או לטען כי הובאו חלק מאמירותיו בלבד, תוך השמטת דברים אחרים, אופין המעוות או מוציא דבריו מהקשר וכו'.

147. ככל שמדוברות טענות מסווג זה, עשוי בית המשפט להעביר את הנitel חוזה אל בעל הדין שהביא את הסרטון, כדי להוכיח שלא מדובר הסרטון מזויף, ככל שזו הטענה, ואם לא הביא את מי שצילם וערך את הסרטון, ככל שהסרטון עבר עריכה, עשוי הסרטון להיפסל עקב לכך.

148. כן עשוי בית המשפט במקרה כזה להעביר את הנitel חוזה אל בעל הדין שהביא את הסרטון, כדי שהוא יוכל שלא הושמו חלקים מהסרטון וכי הסרטון אינו מגמתי או כזה המוציא דברים מהקשרם.

149. דא עקא, אין אפילו טענה מצד פז (צمح אינה נראה הסרטונים אלה), כי היא לא אמרה את הדברים שהיא נראה נורמת אותן הסרטונים הנ"ל, או טענה כי הסרטונים זיופו. גם אין טענה מצד פז בדברים ש.ש.פ. נראה או נשמעת כאומרת אותם, לא נאמרו על ידי האחרון.

מזהן 27
63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-18-05-5639 פז וOTH' נ' רונאל

152. לפיכך, די בכך כדי להוכיח את המסקנה כי יש לראות בסרטונים כראיות קבילות, לרבות לגבי אמירות של ש.פ. בהם, גם אם היא לא הובאה עדות על ידי הנושא, וזאת משלא טענה פז דבר גם ביחס אליהם ושהה שבנסיבות העניין, כשמדבר הסרטון, הנintel להוכיח כי הסרטון משקף את הדברים כפי שהתרחשו, מוטל על כתפי בעל הדין שהביא אותו, רק לאחר שבעל הדין שכנגד מעלה לכל הפחות את הטיענות שאזכרתי לעיל כנגד הסרטון, כגון שלא אמר את הדברים שהוא נראה אומר אותם משום שהסרטון מזוייף או נערך כדי להוציאם מהקשרים וכו', טענות אשר פז לא העלה (הטענה לעריכה מגמתית נדחתה על ידי כאמור, שהוכח כי מרבית הסרטונים צולמו על ידי ש.פ. או על ידי תנוועת המחאה או גורם אובייקטיבי).

153. זאת ועוד, כל פעם שנשאלה פז במסגרת חקירתה הנגדית, האם אמרה את הדברים שהיא נראית כאומרת למי מהסרטונים, היא אישרה שכן.

154. כך למשל, ראה עמי 10 ש' 3 – 12, לגבי האמירה "נכון בכח כריך להיות" וזאת בתגובה לאמירה של ש.פ. "MASTERMINDS מהווים יהודים מקדים" הסרטון "יום כיפור" דקה 4:25 ; ראה עמי 10 ש' 3 – 12, לגבי האמירות "בג"ץ מושחת" ו"בג"ץ בוגד בעם", שנאמרו על ידי פז הסרטון "בג"ץ" דקה 40 עד 50 ; ראה עמי 10 ש' 27 – 28 לגבי שריפת קריקטורה של ראש העיר רון חולדי, דבר שנראה הסרטון "שריפת תומונת חולדי"; ראה עמי 11 ש' 5 – 20 לגבי אמירות פז הסרטון "יום כיפור"; ראה עמי 12 ש' 6 – 10, לגבי אמרת פז "לטפוני הילדים" שאמרה הסרטון "מטרידות ילדים א'" בדקה 40:0.

155. נדמה כי הדברים שנאמרו בת.פ. (ב"ש) 8282/03 מ"י נ' אלבחירי רושדי, פרסם בנו, עמי 7 למטה, יפים, אפוא, בשינויים המחויבים גם לעניינו: "משזיהו עצם הנאים הסרט – במו פיהם הם הוכיחו את קבילותו כראיה. האישור בדבר זה הותם מלמד על היותו של הסרט מסמך תיעודי, אותנטי. בנסיבות אלו, נשמט הצורך בהוכחת קבילותו באמצעות עדויותיהם של מומחים, ביחס לשיטת הצלום והטכנולוגיה הנוגעת להזאת הקובל ממה מצלה".

156. אוסיף כי כל הדברים שפז אמרה הסרטונים הניל', עלולים לבדוק בקנה אחד עם ראיית העולם שלה בנושא המסתננים, כפי שmobא בתקהירה וכפי שmobא בפוסטים שלה.

157. אודה כי נכון כל האמור לעיל, הניסיון של התובעות לפסל את הסרטונים בכלל ובפרט בטיענות פרוצדוראליות, סותר לא רק את הרושם שקיבלת ביחס לפז מעדותה וגם מהסרטונים שהוצגו לפני, לפיה מדובר באדם ישר, במובן זה שהוא עומדת

מזהן 28 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א 18-05-5639 פז ואח' נ' רונאל**

מأחוריו דברים שאמרה, גם אם הם עשויים לפעול לרעתה, אלא גם סותר את הדברים ברוח זו בדיק, שפז עצמה אמרה בראיון עם יעל דן, ברטון שמו "עשויים צהרים עם יעל דן" (דקה 10:3), אשר צורף לתחזיר ההפרכה של התובעות כנספח יח', וכלשונה של פז באותו הראיון, "אני תמיד מודה במאה שאני אומרת".

158. עוד אוסיף כי התובעות עצמן הביאו סרטונים רבים שלא צוין בתצהיריהם מי ערך אותם, לרבות סרטונים מגינת דה מודינה, שצולמו בדיק באותו האופן שבו צולמו חלק מהסרטונים שהנתבע צירף לתחזירו, הינו על ידי ש.פ, באמצעות המכשיר הנידד שלו (ראה למשל נספחים ד', ה' ו-יא' לתחזיר ההפרכה של התובעות).

159. מכאן, שהניסיון של התובעות לפסל את כל הסרטונים שהנתבע צירף לתחזירו, לא רק שדיינו להיחות מהטעמים שכבר ציינתי לעיל, אלא גם לא עולה בקנה אחד עם ניהול ההליך בתום לב מצדנו.

160. יש לראות בתובעות, אפוא, וכי מהן מושתקות מلتיען לפסילת סרטון שנערך וצולם באותו האופן ועל ידי אותו האדם, אשר צילם את סרטונים שהן צירפו כראייה לתחזיריהן.

161. נראה לכaura כי הניסיון למנוע את קבלת הסרטונים כראייה, בניגוד לדרך של פז להזדהות תמיד במאה טרייה, נבע מכך שההתובעות צפו או חששו כי אלה יגרמו להן נזק במסגרת התביעה ולענין זה עוד ATIICHIS בהמשך פסק הדין.

162. נכון האמור לעיל, אין מקום לפסל על הסף כבלתי קביל, אף לא אחד מהסרטונים ויש לבחון את המשקל של כל אחד מהם לפי העניין.

התבטיאות וההנהלות של התובעות וכן של ש.פ. שחוכו

163. מרבית הטענות העובדיות של הנتابע ביחס להבטיאות של התובעות, הוכחו וזאת שעה שנטמכו, או בפוסטים של פז בפייסבוק או הסרטונים שבהם פז נראית ונשמעת אומרת את הדברים שהנתבע מייחס לה, או בהזדהות התובעות עצמן במסגרת חקירתן הנגדית.

164. אכן, אפוא, להן את החבטיאות שסקרתי בפרק הקודם של פסק הדין ואשר הוכחו כאמור, תוך החרוג אותן האמירות אשר נטמכו אך ורק בכתבות קבועתי כי אין קבילות כראייה ותוך השמטת אמרות שהוכחו ואשר אין להן משמעות רבה אם בכלל לתביעה.

מזהן 29 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-18-05-5639 פז ואה' נ' רונאל

165. כך למשל, הוכחו התבattersויות פז בלפי המסתננים שנאמרו בחלקים בפני המותנדבים ששוררים עליהם או בפוסטים בפייסבוק, כמפורט להלן: "הילדים הם האioms הגדול ביותר על השכונות היום"; ישפה "הסתננות המונית דרך מחלת يولדות"; "הילדים הם רשות ההברחה החדשה. הם הסתנו מבפנים... הם הכיבוש והכניות והמהומות שבדרך. אי אפשר לא לגעת בילדים האלה"; הילדים הם "פצצת זמן מטאורפת", "הילדים האלה הולכים להיות צרה צורה" "אנחנו הולכים לדודף אחורי כמה ילדים"; "הם דואגים רק לילדים הגיגל" "הילדים צריכים לדעת שהם לא רצויים פה. את יודעת את זה" (ראו פост פז מיום 15.4 נספח ה' תצהיר הנتابע; פост פז מיום 6.6 נספח ו' לתצהיר הנتابע; חקירתה הנגידית בעמ' 10 ש' 31 עד עמ' 11 ש' 4; חקירתה הנגידית בעמ' 11 ש' 9 – 20; סרטון "מטרידת ילדים א'" דקה 22:4; סרטון "הפגנה נגד ארגוני סיוע הפליטים" דקה 50:5; סרטון "יום כיפור" דקה 40:3 וDMA 09:4).

166. הוכחו אמרות פז בלפי מותנדבי ארגוני הסיוע כמפורט להלן: "לטפוני", "לטפוני ילדים", "צ'ילד וקורס", "אני רק רוצה לדעת למה אנשים זרים מתעסקים עם ילדים קטנים. אפילו הגנטת שלהם לא בא כדי לשמור עליהם. זה חוקי אגב? זה חוקי? אני יכולה להציג נגדם תלונה על פדופיליה או משהו. אפילו, מישו בדק את הילדים האלה שיש להם שמותר להם לגעת בילדים זרים", אמרה שהופנתה על ידי פז לשוטר שהזעק למקום על ידי המותנדבים; "הם מהווים השرون? מה הם עושים פה לעוזל... אפילו בשרון אין מספק ילדים שאפשר לטפל בהם, שיילכו לאיסר זורא, שיילכו לכפרים ערבים שישחקו עם ילדים, אבל מה הם עושים פה לכל הרוחות מה לחוף השرون ולנו"; "מנצלים ילדים תיכוניסטים שלא יודעים מהחיכים שלהם. אומרים להם שהם באים לעשות טוב לאנשים. דוחפים את עצם לאזר שאין להם מושג מה שקרה בו. אתה אני שונאת אותם. אין לי מילימ, אין לי מילימ. נגמר לי המילימ" (ראו סרטונים "מטרידות ילדים א'" דקה 40:2 – 41:8, הסרטון "מטרידות ילדים ב'" דקה 4:02 – 4:06 וחקירתה הנגידית עמ' 12 ש' 6 – 10) ו"סיעוני המסתננים", "סיעוניים" (פוסט פז מיום 15.11.2022 נספח ג' 2 לתצהיר הנتابע).

167. הוכחו אמרות פז בלפי המסתננים כמפורט להלן: "בכל פעם שיש ידיעה שתומה זאת (יולדת נדבקת בחידך אלים, צעירים נדקרו בדרכים תל אביב, צער תקף שוטר בנובהantan), אלה המסתננים. במקרה הטוב אמורים נתין זר'" (פוסט פז נספח ז' לתצהיר הנتابע והודאתה בחקירה הנגידית בעמ' 9 ש' 14 – 21); "నכון ככה צראץ להיות" וזו את בתגובה לאמירה של ש.ש.פ. "מסתננים מאחורה יהודים מקדימה" (סרטון "יום כיפור" דקה 25:4 – 25:12 וכן הודהתה בחקירה הנגידית עמ' 10 ש' 3 – 12).

30 מתוך 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז ואח' נ' רונאל

168. הוכח כי ביום 2.5.19 הגיבה פז בטוויטר לצוץ של אדם אחר, אשר כתב: "**בשפטחו** את חולות והחלו את הזימונים, גרתי בשכנות יד אליהו. יום אחד עברתי בטעות בחניות של האצדיוון וראיתי אוטובוס עומד ובכニסה אליו תור שקט ומסודר של פלייטים. בתור פרי מערכת החינוך בתקופת הלקחים האוניברסיליים, התמונה זו **תקועה לי בראש עם הכיתוב 'כצאו לטבח'. לא עשית דבר**". על כך הגיבה פז: "חבל שלא הצלרכם אליהם לצעדת המות".

169. הוכחו **אמירות פז** בלפי בג"ץ כמפורט להלן: "**מושחת**" ו"**בוגד בעט**" (ראו "سرטון בג"ץ" דקה 0:40 עד 0:50 וכן הודהתה בחקירה הנגידת בעמ' 10 שי' 3 - 12) וככלפי **שופטים בכלל**: "**כל כך מתחשך לי לחתום יום אחד כמה שופטים ולהיריד אותם בלבד** בגיןת לוינסקי אחרי חוצות. בלי הגנה משטרתית. בלי מאבטחים. בלי פעילי שטח. לגמרי בלבד. רק הם והנרכומנים וסוחרי הסמים. ולעמדו מרוחק ולצחוק כשהם ישתינו במכנסיים" ואיל מחייבת התגבורות שלහן של אחרים לפוסט המדובר (שגיאות הכתיבה הן במקור): "**הם לא חוזרים חיים מישם... כל השמלואנים האלה שיישרפו כבר" ו"אין שאלה יישרפו כל השמלואנים והשופטים האלה", "שופטים שרמות שמלוניים וזונות", "...וכפפיו שופטי שמאל קיצון שמזכירים את המסתננים השחורים**" (בפוסט פז נספח ט' לתצהיר הנتابע וכן הודהתה בחקירה הנגידת בעמ' 9 שי' 25 - 28).

170. הוכחו **אמירות של ש.פ.**, שותפה של פז למאבך, כלפי המסתננים ובהקשר שלהם וכן כלפי המתנדבים, שנאמרו בסירורים מסוימים שלא בגין דה מודינה עם פז, אמירות אשר חלקן נאמרו ממש אל מול המתנדבים, במהלך התרסות ופרובוקציה ש.פ. יומה מולם, כאשר ברור מהסרטונים כי לגבי חלק מהאמירות של ש.פ., פז שומעת אותן ובחילוק אף משתתפת באמירות שתוי וערב של השתויים, כמפורט להלן: "**מסתננים מהורה יהודים מקדימה**", "**כוושים**", "**קונטה קינטה זהה**", "**זה מקום של יהודים סתומים את הפה אתה**", "**סתומים את הפה يا כושי**", "**תבוא להפה כמה שיותר**", בעת פניה ליד לבן, אך מיד מוסיפה הסטייגות שלפהיה "**אם זה ערבי הlk לעלינו**"; "**זה יותר גרווע מחרברו פה**" אמרות פז ואיז משיבה ש.פ. "**עם השמלואנים שיש פה**", אמרה שנאמרה לשינוי של מתנדב; "**אני גאה השמלואנים שיש שפה**", אמרה שנאמרה לשינוי של מתנדב; "**אני גאה להיות כהניתית**", ו"**אני גאה**" בתשובה לטענה שהוחחה כלפי היא "חו"ד החנית של ברוך מרוזל בדרכים העיר", "**אני מרוזל הקטן**"; "**כוושים**", "**מסריחים**" ו"**יזבל**"; "**אייזה גונגעל יש פה**, למה אני לא רואה ילדים יהודים", בעת שהיא ופז בגין דה מודינה מסתכלות על ילדי מסתננים הרוכבים על אופניים לקראת יום

31 מתוך 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז ואה' נ' רונאל

כיפור; "יא פדולפילית, מעדיפה לשחק עם ילדים. גם אתה", כלפי המתנדבים בכניסה
ששומרים על ילדי המסתננים; "שם זין על המשטרה. הם לא יהיו פה. תתקשר
למשטרה. תורייך הוא צוחק המשטנן הזה. כוס אמא שלו", בתגובה על כך
שמתנדבת אמרה לה ולפז שהיא מזמין משטרת כי הן מצלמות אותה, כאשר ברורו
מהסרתו שפז שומעת את דבריה של ש.פ.; "בושה לדתים. אין את מתנהגת.
דתיה עלק דתיה. איכס. אישת דוחה... תורייך את המפתח מהראש שלך...
תעזרי לאחים שלך. מה את עוזרת לילדים שלא לך", אמירות שנאמרו על ידי
ש.פ. לממתנדבת דתיה שומרת על ילדי המסתננים (ראו סרטון "יום כיפור" דקה
0:01 – 4:25, סרטון "מפריעים ללימודים עברית בгинת לוינסקי" דקה 5:32 – 6:01
, 6:05 – 6:56, 7:45 – 8:55, 9:16 – 10:55; סרטון "יגאל רמבם בגינת דה מודינה" דקה 19 – 22:36
– 22:40; סרטון מטירידות ילדים א' דקה 40 – 5:00 – 6:08; תצהיר גינוי קפל,
שעדותו לגבי אמירות של ש.פ. אמינותו עליyi בין היתר משהיא עולה בקנה אחד עם
דברים שאמרה ש.פ. בסרטונים). לשאלת האחריות של פז לדבריה של ש.פ., עוד
אתיהich בהמשך פסק הדין.

171. הוכח כי פז עוכבה/נעכرا מספר פעמים בחשד להפרת הסדר הציבורי וסיכון שלום
הציבור, במסגרת הפגנות שנערכו על ידי תנועת המחאה וכן נעכرا בחשד להשתתפת
המשרד לאיחוד האירופאי בת"א (ראו סרטון "המעצרים" וכן הودאות של פז
בחקירה הנגידית עמי 12 ש' 26 – עמי 13 ש' 11 ; עמי 16 ש' 10 – 13). לא הוכח כי נעכرا
בחשד להסתה לשנה.

172. הוכח כי בהפגנות של תנועת המחאה בהשתתפות פז, בהן היא נשאה דברים, שרפו
הפגינים וכן פז באופן אישי, במוג'ה, בפומבי, דגל של אריתריאה, תמונה של שר
הפנים אריה דרעי וקריקטורות של ראש עיריית תל-אביב רון חולדאי עליהם נכתב
"פושע" (ראו סרטון "שריפת תמנונות חולדי" וכן סרטון "שריפת התמנונות והדגל"
וכן הודהות פז בחקירה הנגידית בעמי 10 ש' 27 – 30 לגבי שריפת קריקטורה של רון
חולדי שעליה היה כתוב "פושע").

173. הוכח כי בהפגנות של תנועת המחאה, פז וחילק מופיעי המחאה, לובשים חולצות
שחורות הנושאות את הכיתוב "החזית לשחרור דרום ת"א" (ראו למשל הסרטונים
"שריפת תמנונות חולדי", "שריפת התמנונות והדגל", "המעצרים"). כך גם כאשר פז
משוטטות עם ש.פ. בגינת דה מודינה (ראו סרטון מטירידות ילדים א'). הוכח כי
ברשות פז, שוקר חמלי. לא נתען כי היא עשתה בו שימוש.

מזהן 32
63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז וOTH' נ' רונאל

174. הוכח כי פז נהגת לעיתים לכנות את עצמה ואת פעילי תנועת המכחאה "גנ"פ", שהוא ראשי תיבות של המילים "גזענית, נאצית פאשיסטי". כפי שיפורט בהמשך, הדברים אלה נאמרו על ידי פז בלשון סגי נהור.

175. הוכח כי כחלק מפעולות תנועת המכחאה, פז והפעילים פועלים כדי להפגין וכדי לשבש את הסדר באירועים של המסתננים, כגון "יום האישה הבינלאומית" (ראא סרטון נספח טז' לתצהיר ההפרכה של התובעות). כן ראו דברי פז בראיון עם יעל דן בסרטון **"עושים צהרים עם יעל דן 10.3"** (דקה 10:3), אשר צורף לתצהיר ההפרכה של התובעות נספח יח', בו היא מתיחסת גם לאירוע "יום האישה הבינלאומית" הנ"ל וגם בכלל, לבחירה של פעيلي תנועת המכחאה "לחרב" כל אירוע של המסתננים שעשו שימוש בשם דרום ת"א וشنערך במרחב הציורי בדרכים ת"א (דקה 4:46 עד 5:45). כן ראה הودאתה ביחס לצילום אירוע פרטיו של חתונה של אריתראים שנערכה באולם הצמוד לבית הכנסת (עמ' 13 ש' 12 – עמ' 14 ש' 18).

176. הוכח כי פז, יחד עם ש.פ., מסתובבות בגינת דה מודינה, מסרויות את ילדי המסתננים ואת מתנדבי ארגוני הסיוע שומרים עליהם, מתחקאות אחריהם ופונות אל המתנדבים בבתיוים ואמריota מתריסים ומזוללים תוך הטרדתם (ראא הסרטונים **"מטרידות ילדים א' וב"**).

177. כן הוכח כי במקרה אחד ש.פ. הציעה קונדום למישהי, שנראית כאחת מממתנדבות ארגוני הסיוע זו את כסוג של גימיק לקדם את הדעה של ש.פ. ופז, לפיה קיימת סכנה גדולה מילודות המסתננים, אשר מנכיחה את בעיית המסתננים בדרכים ת"א.

178. הוכחו ביחס לצמיה האמריota הבאות: **"רק מי שלבן, לא מי שחור, כי אני גזעית גאה"**; **"מי שחור לא עובר אצלונו"**; **"אצל קווע הצבע; אני גזעית גאה"**; **"אני נאצית גאה"** (ראו חקירתה הנגדית עמ' 16 ש' 30 – עמ' 17 ש' 30). גם דברים אלה נאמרו בלשון סגי נהור, כפי שיפורט מיד.

המשמעות הנודעת להתבטיאות ולמעשים של התובעות ביחס להגנת אמת הפרסום

179. אם להתייחס, אפוא, לכל המעשים והאמירויות שהוכחו מצד פז וצמיה כמפורט לעיל, לדידי, אין בהם ממשום הוכחה לכך שהتובעות הן "ניאו-נאציות" או כי שותה הן ל"ניאו-נאציות".

180. נסיר תחילת מסדר הימים את הטענה שלפיה פז וצמיה הודה בכך שהן "ניאו-נאציות". טענה זו דינה להידוחות מכל וכל.

מזהן 33 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז ואה' נ' רונאל

181. האמירות של פז ביחס לעצמה ולפעילי המחאה, שהם "גנ"פִּים" (קיוצר של גזענים, פאשיסטיים ונאצים), נאמרו בבירור בלשון סגי נהור, כפי שפוז העידה בתצהירה, עדות שהנה אמינה עליי לחלוטין ושאף נתמכת בפוסט שלה מיום 22.11.15, נספח ג' לተצהיר הנتابע, שהועלה הרבה לפני הגשת התביעה דנא, שם כתבה את הדברים הבאים: "מעתה אל תאמרו גזענים נאצים פשיסטיים, אלא אימרו גנ"פִּים או גנ"פּות". ואפשר גם "אייך התגנפתי עליהם", "אייזה פושט גנפי בתבאת הימים", "בוואנה, הפסdot הפגנה מגניפה". וכן להאה. וכיוון ששאליהם, אז אסביר. מתחילה פועלתי למען השוכנות קוראים לי סייעני המסתננים בשמות גנאי שהאהובים עליהם במילויים גזענית, פשיסטית ונאצית במגוון הוראות והתוספות. הדרך הטובה ביותר להתמודד עם שמות גנאי היא להחמידם אוטם. והרוי לכט גנ"פִּית. הגנ"פִּים הם כולם, אנשי שכנות ואנשי ימיון, שמעזים להוציאו אבעם למוסרין העליון" וכן ראה בהמשך, בתגובה לתגובה לפוסט שלה: "לא, זה אנחנו היגנפּים. הם הסייענים. הרעיון הוא שדי נמאס לי לשמעו את המילים האלה (גזענית, נאצית, פאיסטיות). אז סיידורי לנו קיוצר חמוד, שדוינו כזה, לצחוק עליהם".

182. אוסף כי בסרטון ששמו "לקט קטיעי נאה", נספח ה' לתצהיר התובעות, ניתן לראותם שטיחים כלפי פז ופעילי המחאה האחרים, את הכינוי "גזענים גרמניים" (דקה 21:0) ולאחר מכן את הכינוי "הייל שפִּי" ועוד תוך הרמתה היד במועל יד (דקה 43:0), מהו שתומך בגרסת שפי אוזות התרחש כינויים כאלה כלפי.

183. גם הדברים של צמח ("רק מי שלבן, לא מי שחור, כי אני גזענית גאה"; "מי שחור לא עובר אצלנו"; "אצלוי קובע הצבע; אני גזענית גאה"; "אני נאצית גאה"), נאמרו בלשון סגי נהור.

184. מסקנה זו עולה הן מעדותה, שהייתה אמינה עליי והן מהסרטון עצמו. בחקירה הנגידית הסבירה צmorph כי הטicho כלפיה כי היא "נאצית" (עמ' 17 ש' 20) ובתקציר החרפהה שלה (ס' 27), הסבירה כי הדברים שאמרה בתגובה לכך נאמרו באירונית, סרקיים ולשון סגי נהור.

185. כאמור, דבריה של צמח מקובלם עלי וועלם בקנה אחד עם העובדה בלבד מאמירות אלה של צmorph, שכאמור נאמרו בלשון סגי נהור, לא הובאה על ידי הנتابע ראייה להוכחה כי ברמות האמות העובdotית, צמח אכן רואיה לכינויים שכינה אותה הנتابע.

186. זאת ועוד - מעיון הסרטון, צילום מסך שלו צורף לנספח אי' לכתב ההגנה, בליווי כתובות ה-URL שלו (שהוא <https://youtu.be/jwIRYE6Le04> ולא הכתובת הדומה

מזהן 34
63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז וOTH' נ' רונאל**

אך השגואה שנרשמה בנספח א'), עולה בבירור, בין היתר מכותרות ששולבו בסרטון, כי מדובר בסרטוןשמי שערך אותו והעלה אותו לאויר, הוא מומנטגדיה של צמיה ותנוועת המחאה.

187. עוד עולה בירור כי מדובר בסרטון שאכן ערוך بصورة מגמתית, במובן זה שהמובאים רק חלקים מאותה התגשותות שצמיה הייתה מעורבת בו ורק חלקים מדבריה של צמיה, בהם היא אמונה נראית אומרת את הדברים שהנطبع טען כי אמרה ("רק מי לבן, לא מי שחורה, כי אני גזעית גאה"; "מי שחורה לא עובר אצלנו"; "אצלינו קובלע הצבע; אני גזעית גאה"; אני נאצית גאה"), אלא שאפילה בסרטון מגמתי וערוך זה, אפשר לבדוק מהוטן ומהኒמה של דבריה של צמיה, אשר גם נאמרו בעיצומה של התגשותות מילולית ובעדינה דריתהא, כי הם נאמרו בלשון סגי נהר וזאת בתגובה כאמור ליחסוס הכנוי "נאציז" כלפי.

188. זאת ועוד - צמח הביאה לעדות את הגבי יילמה אלמז, ילידת אתיופיה, שעלתה ארצתה בשנת 1980 ואשר לפי תצהירה, יש לה היכרות עם צמח מזה 16 שנה. אלמז הצהירה כי היחסים ביןיה ולביבן צמח קרובים מאוד, מאז הבנות שלחן הלווי יחד לגן וכי היא בני משפחתה בני בית אצל צמח. עוד העידה כי צמח עוזרת מואוד לקהילה האתיופית וכי כאשר שמעה כי טוענים כלפי צמח כי היא פועלת לריגוש המסתננים עקב צבע עורם, היא לא ידעה אם לבכות או לצחוך וכי מעולם לא שמעה ביטויים גזעניים מצד צמיה.

189. גם עדותה הניל של אלמז, שהייתה אמונה עלי, תומכת, אפוא, במסקנה כי הדברים שצמיה אמרה היו בלשון סגי נהר, שכן נדמה לי שברור לכל, כי אין זה סביר כי אדם שהנו ניאו-נאצי, ואשר מאמין בין היתר ב"לאומנות לבנה" ו"שנהה ואלימות כלפי אנשים שאינם לבנים", יקייםיחס קרביה שכאה או בכלל, עם אדם שאינו לבן.

190. אוסיף כי הדברים שציינה אלמז בסעיפים 6 – 12 לתצהירה ובפרט סעיף 9, אין בהם כדי לגורען ממסקנתה הניל, אשר מتبוססת על עצם היחסים שבין צמח ואלמז ולא על דעתיה של אלמז כלפי האրיתראים, כפי שבאו לידי ביטוי בתצהירה.

191. התובעות לא הוודו, אפוא, מעולם, שהן ניאו-נאציות וטענה זו דינה כאמור להידוחות.

192. לגבי הביטוי "מסתננים מהוחרה יהודים מקדימה", פז התיחסה לכך בעדותה, כאשר אמרה והסבירה (עמ' 14 ש' 22 – 30): "האמירה הזאת הייתה יומיים אחרי דיון בביים"ש, בפג"ץ בעליון, האוויירה הייתה חמה בדיונים האלה. מה שקרה זה שאנו באים לבים"ש, המאבטחים עושים הפרדה מטעםם, דרום ת"א וקובוצה של

35 מתוך 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז ואחר' נ' רונאל

مصطفננים וחברים שלهما. המאבטחים תמיד – תושבי ת"א מפרידים, מי שמניע ראשון, תופס שורות ראשונות, מי שמניע שני לשורות אחורונות. בד"כ הם מגיעים ראשונים. אנו חשבים שהשופטים צריכים לראות אותן, כדי שלא יהיה פס"ד סטייל פסה"ד המפוזר של השופט פוגלמן שדאג לתחביבים של המסתננים. זה מה שקרה. אני יכולה להראות עשרות תמונות. היה לנו נחמד בהארכה שישבנו מקדימה לשם שינוי".

193. ההסבר של פז מקובל עלי חלקית. אני מוכן לקבל את ההסביר מבחןת המנייע לאמרה, אולם האמירה עצמה, אשר עשו שימוש במילה "יהודים" דווקא, במקום למשל במילה "העותרים", יש בה לכוארה גוון גזעני מסויים.

194. לגבי היצוי של פז "חבל שלא הצטרפת אלינו לצעדת המות", בתגובה לציוויל אדם אחר שכטב: "כשפתחו את חילות והתחילה את הזימונים, גרתי בשכונת יד אליהו. يوم אחד עברתי בטעות בחניות של האיצטדיון וראיתי אוטובוס עומד ובכニסה אליו תור שקט ומסודר של פליטים. בתור פרי מערכת החינוך בתקופת הלחמים האוניברסיטאים, התמונה הזה תקועה לי בראש הכתוב 'כצאן לטבח'. לא עשית דבר", פז הסבירה בתצהיר המשלים שלה, כי מדובר היה בהערה צינית לציוויל המועל של אותו אדם, אשר עשה השוואה בין משלוח היהודים למאות על ידי הנאצים ולבין העברת המסתננים למתוך חילות.

195. ההסביר של פז מקובל עלי. טענתה, כי מדובר בתגובה צינית, עולה מהtekst עצמו. מי שהעלה את השוואה לנאצים, זה אותו אדם אחר ולא פז. התגובה של פז הייתה הלכה למעשה הפנית הкус שלה על המציג, בשל ההשוואה שערך, על דרך של שימוש באותה השוואה שהוא עצמו ערך. ניתן היה להביע את הкус של פז על ההשוואה בדרך אחרת ולא בדרך שנעשתה, שהיתה אומללה למדי, אולם אין בכך כדי להפוך את האמירה שלה כזו המUIDה שהיא ניאו-נאצית.

196. היצוי הנ"ל של פז לא רק שאיינו תומך, אפוא, בטענת ההגנה של הנتبע בדבר אמת בפרסומים שלו, הינו כי פז הנה ניאו-נאצית, אלא להפיך, במובן זה שפז הסתייג מההשוואה שערך אותו אדם אחר והרי לו מדובר היה באדם שמחזיק במידות ניאו-נאציות, ספק אם הינו שומעים הستיגות ביחס להשוואה שכזו.

197. לגבי הביטויים "סיעני המסתננים" ו"סיעניים", שפז עשתה בהם שימוש (פוסט פז מיום 15.11.22 נספח ג' 2 לتظاهر הנتبע), איני מוצאת קשר וההקבלה הנטיעים על ידי הנتبע בינם ולבין הביטוי "הנאצים ועוזריהם", שכן למילה "סיעון" הקשרים רבים ולא מדובר בביטוי בעל גוון "נאצי" יהודי.

36 מתוך 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-18-05-5639 פז ואה' נ' רונאל

198. כך גם האמירה שלפיה "בכל פעם שיש ידיעה סותומה כזאת (יולדת נדבקת בחידך אלים, צעירים נדקרו בדרכים תל אביב, צער תקף שוטר בנוה שאנן), אלה המסתננים. במקרה הטוב אומרים ‐נתין זר‐, אינה מעידה על היותה של פז ניאו-נאצית. גם אין זה מובן מallow כי יש לראות באמירה זו מושם אמירה גזענית זו את משום העובדה שהוכחה בתצהיריו פז, שמאז הגיעו המסתננים, הפשעה בדרכים ת"א עלתה בצורה משמעותית, כאשר המעורבים בכך הם במקרים רבים המסתננים.

199. אני מוצא בעובדה שהתוועות הכינו במסגרת המחאה ועוותות שימוש בחולצות שחורות עם הכיתוב "החזית לשחרור דרום ת"א", בעת הפגנות, משומס ראייה כלשהי התומכת בפרסומים של הנتابע אודותיהם.

200. אין לי צורך להיזקק לראיות שהביאו התובעות על מאבקים אחרים שאימצו חולצות דומות, כדי להגיע למסקנה ברורה מלאה זו. גם הטענות אודות שימוש בbijouteries "חילילם" או "כנופיה", שלא הוכיחו מפה חוסר הקבילות של הכתובות לצורפו לתצהיר הנتابע, ממילא אין בהן כדי להפוך את התובעות ל"ニアו-נאציות".

201. העובדה כי ברשות פז שוקר חמלי, אשר לפי עדותה, שאמינה עלי, מוחזק על ידה בשל איומים שקיבלה (עמ' 11 ש' 33 – עמ' 12 ש' 3), מיותר לציין כי אינה מסיימת לנتابע להוכיח את הגנת אמת הפרסום, הינו כי פז היאニアו-נאצית.

202. אמנס, כפי שהוכיח לעיל וכפי שעוד יפורט בהמשך פסק הדיון, המכחאה דרדרה את פז להתנהלות שבחלוקת כוללת אמירות גזעניות ואמירות שאין להגיטיות, לרבות מעשים בלתי חוקיים ואת התובעות יחד דרדרה לאיגני והשלמה והזדהות על דרך זו, עם מעשים ואמירות כאמור גם מצד ש.פ., שהתנהלה אף הוכחה כחומרה עוד יותר מהתנהלות הקשה ביתר של פז.

203. עם זאת, תהא התנהלות של התובעות חמורה ככל שתהא, אין היא מעידה על כך שהתוועות הן "ニアו-נאצית". אין במיל מהאמירות של התובעות ו/או במיל מהמעשים שהן ו/או במשקל המctruber של האמירות והמעשים יחד, כפי שהוכיחו לפני בתיק זה, לרבות בשםיחסים לתובעות אחרות גם חלק מהתנהלות של ש.פ.ב., כפי שעוד יפורט, כדי להעיד על כך שהתוועות הןニアו-נאצית, הינו, בעלות "...עמדות פשיסטיות אשר תומכות ומעודדות גזענות, לאומנות לבנה, אנטישמיות, הכחשת השואה, שנאה ואלימות כלפי אנשים שאינם לבנים".

מזהן 37
63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז ואח' נ' רונאל

204. בפרשת **בן גביר**, נקבעו, בין היתר, הדברים הבאים, היפטים ברמה העקרונית ובשינויים המחויבים גם לעניינוינו: "אם אם זכאי המשיב במסגרת חופש הביטוי לмотות ביקורת נוקבת על תפיסת העולם בה מחזק המבקש, כמו שנמנה על תנועת 'כך' בטרם הוצאה מן החוק, ועל המצע האידיאולוגי של הימין הקיצוני, עמו הוא מזוהה כיום, אין אמרת עובדיות בכינויו של המבקש כ'נאציז' על פי כל קנה מידה – בין לצורך השוואה בין התורה הנאצית לו של הימין הקיצוני בישראל, ואשר המבקש נמנה עליו, ובודאי כך לצורך השוואה בין דרכי פעולהיהם של שתי התנועות שנעודו לישם הלהקה למעשה המצעים האידיאולוגיים שלهن. בשום תסريع, קיצוני ככל שיא, לא ניתן ליחס לימין הקיצוני בישראל אידיאולוגיה של רצח עם, ולא נמצא בפועלו כל יוזמה שהיא המבקשת להוציא לפועל פשעים נגד האנושות במחות ובתוכו, המאפייניות את המפלגה הנאצית. מדובר, כן, בכינוי המנותק לחלווטין מכל קשר למציאות העובדתית, ואני יכול להיחסם אמרת המשיב לא עמד, איפוא, בנטול הוכחת התנאי כי הכינויים שכינה את המבקש – "נאציז'" "מלוכלץ'" ו"קטן'" הם, לגופם, אמרות) שנחר, עמ' 219). די בכך כדי לשלול מההתבטאות הפוגעניות את הגנת "אמת הפרטום".

205. הגנת אמרת הפרטום לא עומדת, אפוא, לנוכח ולו בשל כך שלא אלה בידי להוכיח את אמריות הפרטום, אולם גם היסוד השני והמצטבר, שעניינו, קיומו של עניין ציבורי הנלווה לפרטום, לא הוכח.

206. ה"ענין הציבורי" הנזכר בסעיף 14 לחוק, הוגדר כהשאלה "**האם קיים אינטרס חברתי המצדיק את פרטום הביטוי הפוגעני חרף לשון הרע הטמונה בו**" (שנחר, "דיני לשון הרע, תשנ"ז, עמ' 215 וכן ראה ע"א 723/74 הוצאה עיתון הארץ בע"מ נ' חברת החשמל בע"מ, פ"ד לא(2) 299).

207. ובין פרטוט כמי שתואר על ידי כב' השופט פרוקצ'יה בעניין בן גביר: "השאלה היא אם הפרטום טומן בחובו וועלט לציבור, אם הוא תורם לגיבוש דעת קהל בעניין מסוים, אם יש בו כדי לתרום לשיח הדמוקרטי, לשיפור אורחות חיים, וכיוצא באלה. תנאי זה מעלה היבט ערבי הנקבע על פי מדיניות שיפוטית בזמנם ובמקומות נתנו. קיומו של אינטרס ציבורי בפרטום הוא עניין נורטטיבי בעל מימד אובייקטיבי, הנוצר במידה רבה מנסיבות מקובלות בחברה (ר' גביזון, איסור פרטום הפוגע בפרטיות הזכות לפרטויות זכותה הציבור לדעת, "זכות אזרח בישראל – קובץ מאמרם לכבוד חיים ה' כהן, (תשמ"ב) 177-219). ההכרעה ביחס לקיומו של עניין ציבורי נבחנת על רקע נסיבות המקרה (ע"א 439/88 רשם מאגרי מידע נ' וגטורה, פ"ד מוח(3) 808)." .

38 מתוך 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז וOTH' נ' רונאל**

208. בפסקת בן גביר הסיקה כי השופט פרוקצ'יה כי לא מתקיים התנאי של עניין ציבורי ומדוברה: "בנסיבות העניין, אין בהתייחסות האמורות גם כדי לקדם עניין ציבורי" בעל חשיבות, הנדרש כיסוי בהגנת אמת הפרסום. עיקרן בדברי עלבן, גידופים, ונאה שמטרתם נועדה, כל כולה, לפוגע בפרט, ולא לפחות עניין ציבורי אמיתי. הדברים הושמו שלא במסגרת ביקורת עניינית, נocketת ככל שתהא, כלפי תנועה אידיאולוגית ומנהיגיה, אלא התמקדו בהשמעות אמריות שנעודו להשפיל ולפוגע. קשה למצוא עניין ציבורי בביטוי שעיר תכתיו לפוגע ולגדף, ואין מאחוריו אמרה תוכנית עניינית. זהה היה המקרה בעניינו. אין בעצם היותם של הפוגע והפגע פרטימם המוכרים בצלבם, והעובדת כי ההתייחסות הושמו בכל תקשורת רב תפוצה, כדי להפוך את האמירות לבולטות עניין ציבורי) שנחר, עמ' 234, ז. סל, "הזכות לפרטיות מול הזכות לדעת", עיוני משפט (תשמ"ג) 175, 195; פרשת מיכאלי בעמ' 565-6. לא מתקיימת, איפוא, בהתייחסות המשיב כלפי המבקש הגנת "אמת הפרסום".

209. הוא הדין בשינויים המוחיבים לעניינינו. פרסומי הנتابע הסתכמו בכינוי התובעות "ニイオ-נאציות" במסגרת צויצים קרים אודות פגישתם עם ראש הממשלה ואודות תוכאות הפגיעה הנ"ל, שלא נלווה לכינוי החരיף שבחירפים שהבר הנتابע לתובעות, כל הסבר בפרסום גופו. הוא הדין ביחס לפרסום השלישי.

210. לפיכך, לא ניתן לומר על הפרסומים, כי יש מאחוריהם "אמירה תוכנית עניינית" או כי הפרסום "...תורםagiush דעת קהל בעניין מסוים" או כי "...יש בו כדי לתרום לשיח הדמוקרטי, לשיפור אורחות חיים, וכיוצא באלה".

211. מכאן, שלא היה עניין ציבורי לשם אודת הנتابע, אך מכנה את התובעות כ"ニイוא-נאציות", כשהוא לא מפרט את האמירות של התובעות ואת הפעולות שלhn במסגרת התנועה ומדוע לארם הכינוי לדעתו מוצדק.

212. העובדה שצוין בפרסום הראשון כי הן "מנהיגות של התנועה לגירוש פלייטים אפריקאים" ובפרסום השני כי הן "מנהיגות קהילה", נותן אמנה את ההקשר לכינוי, אולם לא נותן כל הסבר להצדקה שישנה לבנות את התובעות בכינוי חרייך וחרייך זה. הסבר זה מתבקש, שכן נדמה כי אין זה מובן מאליו, בלשון המעטה, כי מי שפועל לגירוש המסתננים הוא בהכרח או בכלל "ニイוא-נאציז".

213. טענת הגנת אמת הפרסום נדחתת, איפוא.

39 מתוך 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז וOTH' נ' רונאל

הגנת הבעת הדעה בתום לב

214. טענת ההגנה העיקרית של הנتابע מושתתת על סעיף 15(4) לחוק, הקובע כי "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תחאה זאת הגנה טוביה אם הנאשם או הנتابע עשה את הפרט בתום לב באחת הנסיבות האלו: ... (4) הפרסום היה הבעת דעתה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, رسمي או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לעניין ציבורי, או על אףיו, עברו, מעשו או דعواו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה ההתנהגות".

215. אלא כפי שכבר נאמר, לנتابע לא עומדת הגנה זו וזאת ממשני טעמים, האחד, שלא עולה מהפריטים עצם, כי מדובר אך בהבעת דעתו של הנتابע, אלא כאמור,علاה מהם ייחסו עובדה לתובעות, עובדת היוטן "ניוא-נאציות" וטעם השני, כי גם לו הייתה מקטלga את הפרסומים כהבעת דעתה, הם לא נאמרו בתום לב.

216. יפים לעניינו בשינויים המחויבים, הדברים שנאמרו על ידי כבי השופט ארבל בעניין בן גביר (ס' 18 לפסק דין):

"... 18. האם הדברים שנאמרו מפי המשיב אינם אלא הבעת דעתה? ... 19. נזהר ונביא את הדברים שאמר המשיב: "מותר להתגונן מול אנשים אלה? מותר להתגונן מול איתמר הנאצי הקטן הזה? מותר, נכון? מותר?..." וכן: "סתום את הפה. אתה נאצי מלוכלך וקטן". השאלה האם מחזיק אדם באידיאולוגיה זו או אחרת, היא בעיקרו של דבר שאלה עובדתית. יתכן אכן שלא תמיד יהא זה קל להכריע בה, אולם מדובר בשאלת שבעירקון המعنיה להמצו בעולם העובדה. שנחר מציין בספריו כי "... הגנת הבעת הדעה אינה מוגינה על ייחוס שגוי של דעות לאדם אחר, אלא אם הייחסו עצמו נסח כ הבעת דעתה" (שנהר, עמ' 310; עניין ספירו, עמ' 55). عمלה זו מקובלת עלי. המערער מוכר הציבור כמו שמחזיק בדעות קיצונית. בתקופה בה שודרה התכנית הוא לכך חלק בפעולות מהאה קיצונית שכונו נגד ראש הממשלה אז. פעולותיו אלה, כמו גם פעולות של אחרים, הן שהעלו ככל הנראה את חמתו של המשיב. זכותו של המשיב למתח ביקורת קשה, חריפה וובטה על המערער ואחרים אינה יכולה להיות נתונה בספק. "כללי המשפט" בתכנית פופוליטיקה, המבאים עד מהרה לסתור הרוחות, לעליית טון הדיבור ולהקצנה בבחירה המילימ, נהירים אף הם, ואין חולק כי שיג ושיח מסוג זה המתקיים בתכנית זו מצוי בלב לבו של חופש הביטוי וכלל איינו עומד לדיוון. התבטאותו של המשיב כלפי המערער הוא העומדות לדיוון ובבאונו להעבירן מבחנו של המשפט לא ניתן להתעלם מכך שבמוקדם קביעות עובדיות – "...איתמר הנאצי הקטן הזה" ו"אתה נאצי מלוכלך

63 מתוך 40

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז וואח' נ' רונאל

וקטן". מדובר בקביעה קצרה ונחרצת, בה מקופל כל הרע והשלילי שמדובר בכינוי "נאצי", לרבות התמייה בהשמדת עם, ברצח המוני חסר אבחנה. מהדברים שהטיה המשיב במערער לא ניתן ללמידה ולו במרומץ על כך שדעתו שלו היה כי עמדותיו של המערער מתקבלות או זהות אלה של הנאצים. הוא קבע הדברים נחרצות, ברורות, באופן שאין זה בלתי סביר לקבוע כי הצופה הסביר – לא כל שכן צופה שאינו מכיר את המערער ואת דעתו – היה מבין את הדברים בקביעה עובדתית לפיה המשיב מחזיק באידיאולוגיה נאצית או באידיאולוגיה זהה לה.²⁰ יהיה מי שיאמר שהיסוד של הבעת דעה מתגללה באותה שאלה או אמרה של המשיב האם מותר להציגו מפני המערער. אלא שאמירה זו היא שלילית וטפלת לעיקר – גידוף המערער – ולא ניתן לומר כי יש בדברים הבהירות והפרדה בין הפן העובדתי הזה של הבעת הדעה... בנוסך, אני רואה חשיבות להבהיר כי לטעמי, לא ניתן לראות בדברים מסוימים הגבלה של חופש הביטוי – את ביקורתו על המערער היה המשיב חופשי להביע. הוא היה חופשי להשמע בדברים נוקבים, קשים, הוא אף היה יכול להבהיר מדויע לטעם אין כל הבדל בין דרכו ומעשיו של המערער לבין מעשייהם של הנאצים, אולם כך לא נעשה (ראו והשוו: ע"א 698/77 ועדת עדות הספרדים בירושלים נ' ארנון, פ"ד לב(2) 183 (1978)). סיכום של דברים, הגנת הבעת הדעה אינה עומדת למשיב מהטעם שאין בדברים הבעת דעה וככל שקיים בהם יסוד שכזה, הרי שהוא אינו מוחנן מהיסוד העובדתי שבדברים. בנוסך, אין לראות בדברים מסוימים ביקורת עניינית, גם אם חריפה, על המערער והתנהלותו אלא אמרות שמטרתן העיקרית לבוזת את המערער ולהשפילו. אני רואה מדווזה זו יפרוש החוק את הגנתו על התבטאות אלה, משאינו בהןקדם תכליות מהתקלויות העומדות ביסודה של חופש הביטוי. משכך, אני סבור כי יסוד הבעת הדעה אינו מתקיים בדברים שאמר המשיב ולפיכך אני רואה צורך להידרש ליתר יסודות ההגנה, ובפרט לחזקת תוכם הלב".²¹

217. כך כאמור גם לעניינו. אין בפרשומים של הנتابע בدل של ראייה לכך שמדובר בהבעת דעה אישית של הנتابע אוזות התובעות. מדובר בפרשומים קצריים, בהם מכנה הנتابע את התובעות "ニアנו-נאציות". האותו לא.

218. לנتابע כאמור לא עומדת הגנת הבעת הדעה גם מהסיבה שאין לראות בדבריו ככאלה שנאמרו בתום לב.

219. החוק קובע לעניין זה כך: "16 (א) הוכיח הנאים או הנتابע שעשה את הפרisos באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרוסים לאחרג מתחום הסביר באותו נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרisos בתום לב. (ב) חזקה על הנאים או הנتابע

63 מתוך 41

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א 18-05-5639 פז וOTH' נ' רונאל**

שעשה את הפרisosם שלא בתום לב אם נתקיים בפרשוס אחת מלאה: (1) הדבר שפרשוס לא היה אמיתי והוא לא האמין באמיותו; (2) הדבר שפרשוס לא היה אמיתי והוא לא נקט לפני הפרisosם אמצעים סבירים להיווכח אם אמיתי הוא לא; (3) הוא נתקoon על ידי הפרisosם לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15".

220. לדידי, הנتابע בכל מקרה לא עומד בתנאי הנדרש בסעיף 16(א), שכן לא ניתן לומר על הפרisosמים שלו כי הם "לא חרגו מתחום הסביר באותן הנסיבות". כך או אחרת, לדידי חל סעיף 16(ב)(3), שכן הוכח כי הנتابע "נתקoon על ידי הפרisosם לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15".

221. לא היה כל צורך או מקום, לכנות את התובעות "ניאו-נאציות", על מנת לבקר, אפילו בצורה חריפה ביותר, את האופן שבו הן מנהלות את תנועה המכחאה והמאבק של התנועה במשתננים.

222. לו ביקש הנتابע להביע ביקורת כאמור בתם לב, יכול היה וחייב היה, להביא במציצים שלו, גם אם תמצית של התמצית (כמתבקש במידה מסווג זה, שיריעתה כרעה מלהכיל דיסרטציית ארכוט), של הריאות שהבאיה במסגרת התקיק דנא ועל בסיס זה להביא את דברי הביקורת.

223. תחת זאת, בחר הנتابע לכנות את התובעות בכינוי הבוזי ביותר שקיים ולא כל הסבר. התנהלות שכזו מעידה על כוונה לפגוע ולא על רצון לעורר שיח ציבורי ענייני ולהביע דעתה, גם אם חריפה ביותר, בתם לב.

224. כאן בדיק המקומות להפנות לדבריה של כב' השופטת ארבל בפרשת **בן גביר** (ס' 21 – 23 לפסק דין), שנאמרו בהקשר של השיח הציבורי. דברים אלה מתקשרים בדיקת חריגת הנتابע מתחום הסביר ולכונתו, לפגוע בתובעות מעבר לנדרש לשם הגנת הערכים המוגנים על ידי סעיף 15, שיעיקרם חופש הביטוי והזכות להביע דעתה, גם אם חריפה ולא נעימה.

225. אביא להלן ציטוט של חלק מהדברים שנאמרו שם, אשר כאמור יפים גם לפרisosמי הנتابע: "קיים פער ניכר בין הטלות מגבלות על השמעתן של דעות מתריסות או של ביקורת נוקבת לבין מצב בו הדיוון הציבורי הוא כזה שאין הדוברים רואים עצם מחויבים להציג עדשה או להבעת דעתה, אלא מסתפקים או מתמקדים בהטחת גידופים, או שאינם משכילים לבטא עמדתם מבלתי שיעצמו על ידי שימוש חסר כל פרופורציה, ופעמים רבות גם חסר כל בסיס, במוטיבים מתקופת השואה.

63 מתוך 42

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-18-05-5639 פז וachs' נ' רונאל

מסופקני אם מי מהדברים העושה שימוש בביטויים מעין אלה נכון להמעטה מחסיבות לחייב השואה על ידי השוואתה לאירוע ההוה, ראוי כי בטרם מותרויות חרוצבות הלשון יבוא אדם חשבון עם עצמו האם נכון ליטול חלק בפגיעה שכזו. השמירה על רמת הדיוון הציבורי ועל תרבות השיח בישראל היא אינטגרת חברתי חשוב שכן מי שחוף הביטוי יקר לבו צריך להיות חרד לה. הענקת הגנתו של חופש הביטוי לדברים שאין בהם אלא חרפות ונאצות סופה שתחליש את מעמדה הנוכחי של חירות זו. היא פוגעת באפשרות להציג עמדות ודעות ולקיים דיוון בהן באופן שיגשים הלהקה למעשה את "שוק הרעיון" בו מתחרים רעיונות, היגיון ותפישות עולם זה בזיה. באופן זה עשויה להיגע גם יכולתו של הציבור לגבש לו עמדות ודעות, שהיא מעמודי התווים עליהם נשענת חירות הביטוי, ונגרמת פגעה קשה בחינוך לסובלנות ולאזרחות טובה. הטיפול בתופעה האמורה צריך שייעשה במישור החברתי והחינוכי, על דרך של שיח ודיוון ציבורי.

222. בכל הנסיבות והענוה המותבקשות, אני מסכים לחולוטן עם דברים נקובים אלה. בתביעה דנא עסקינו בלשון הרע והרי כבר נאמר - "מוות וחיים ביד הלשון" (משל י"ח פסוק כ"א).

222. גם מותו כך יש לגוזר את החשיבות של שימוש פרופראציוני במלחלים שאנו בוחרים כדי לבטא ביקורת חריפה ולגיטימית ובפרט כשמדובר בעיתונאי, אשר מצופה ממנו, أولי ביתר שאת, לשקל מילימ זאת גם כאשר הוא מtabטא במורחן הציבורי שלא באופן פורמלי במסגרת עבודתו.

223. הנבע חריג, אפוא, מן הנדרש וממן המותר בפרסומיו כלפי התובעות בהקשר של תם הלב הנדרש לפי החוק.

223. העובדה שבמעבר התבטא הנבע בביטויים זחים גם כלפי אחרים, בהקשר לנושא המסתננים (הוא כינה את סגנית שר החוץ, צippy חוטובלי, כ"ניאו נאצית", בציוץ בטוויטר, ראה נספח ג' לتظاهر ההפרכה של פז), מUIDה לאורה על שימוש לא זהיר מצד הנבע ברטוריקה שהוא מאץ במסגרת צייצוי, לפחות ביחס לנושאים מסוימים.

223. גם טענת ההגנה של הבעת דעתם לב, כפי שנקבע ביחס להגנת אמת הפרסום, נדוחית, אפוא.

223. לsicום הדיוון בענות אלה, יפים גם לעניינו, דבריה הבאים של כבי השופטת פרוקציה בעמ' 86 לפסק הדין בעניין בן גביר: "התבטאותיו של המשיב מהוות לשון הרע על המבוקש, והן אינן חוסות בכלל אחת ההגנות המוכרות בחוק איסור לשון

63 מתוך 43

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז ואה' נ' רונאל

הרע. בין הגנת אמת הפרטום, ובין הגנת תום הלב. המשיב חרג מגבולות הבעת הדעה, ופגע בשמו של המבקש מעבר לאיזון הרואין בין הזכות לשם טוב לבין הזכות לחופש ביטוי בכלל, וחופש ביטוי בעניינים ציבוריים בתקשורת, בפרט. לא נשمرة האבחנה הרואיה, גם אגב שימוש באמצעי התקשרות, בין הבעת דעתה ביקורתית הוגנת לבין השפה וביצוע של הזרות. גם שמו של אדם, המעורב בענייני ציבור, החשוף בעמדותיו ובהתנגדותו לביקורת נocket ככל שתהא, איינו הפקר, וככבודו אינו נתון למירמס, ואין חירות לנאצ'ו ולהלום בו בדרך חרוגות מתחום הסביר גם בתחוםי חופש הביטוי בשיח הציבורי. גם אם המבקש מהווה מושא לביקורת קשה בעניין רבים הן בשל האידיאולוגיה בה הוא מחזיק, והן בהתנגדותו ליחסים ודעותיו הפוליטיים, הוא זכאי להגנה על כבודו ועל שמו במידה הרואיה בגבולות החוק".

סעדי הפסיכויים

232. לאחר שקבעתי כי פרטומי הנتابע מהווים לשון הרע ולאחר שנשללו הגנות אמת הפרטום והבעת הדעה, יש מקום ל Amend את סכום הפסיכוי המגיע לתובעות בנסיבות העניין.

233. לטענת הנتابע, במקרה דנא, התנהלות התובעות מצדיקה, לכל היותר, פסיקות פיזיות לבוז, כפי שנעשה בפרשת בן גביר או הפחחת הפסיכוי לכדי אף מכוח אשם תורם של התובעות בשיעור 100%.

234. המטרות והשיקולים בקביעת גובה הפסיכוי במסגרת תביעת לשון הרע פורטו בפסק דין ברבים, לרבות בפרשת בן גביר, כמופורט להלן (ס' 32 לפסק דין):

"המטרה העיקרית בפסקת פיזוי בגין לשון הרע היא, בדומה למקובל בדייני הנזקון הכלליים, השבת מצב הנפגע לקדומו, והעמדתו במצב בו היה נתון אלמלא פורסמו דברי לשון הרע. פסיקת הפסיכוי עשויה גם לבטא הכרה שיפוטית בעולה שנגרמה לנפגע ללא הצדקה, ובצורך לשкам את הפגיעה בשם שngrמה לו ואת מעמדו בקרב החברה הסובבת אותו... יש ומחלוה לפיזוי יסוד של הרתעה מפני פגיעה בשמו של אדם, וכן גורם של חינוך הציבור לערכיהם... שייעור הפסיכוי נגזר, בין היתר, מחומרת הפגיעה שארעה. ככל שאופי האשומות המוחשות לנפגע חמורות יותר, כך ראוי להגדיל את סכום הפסיכוי... עשיית שימוש בתיאורים פוגעניים במיוחד יצדיקו החמרה בפסקת הפסיכויים (על החמרה בפסקת הפסיכויים ביחס תוכנות נאציות לאדם ראו פרשת אלוני, בעמ' 531; פרשת ברדוגו 2001). על החמרה בפסקת הפסיכויים עקב ייחס תוכנות אופי שליליות לאדם ראו,

63 מתוך 44

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז וachs' נ' רונאל

פרשת קלין, שם). עודITCHAB בית המשפט בתפוצת הפרסום, והוא תהווה שיקול חשוב בקביעת גובה הפגיעה... להתנהגות הנזוק ולמעמדו קודם לאירוע הפגיעה ולאחריו ניתן משקל בהערכת הפגיעה. כן ניתן משקל להתנהגות הפוגע בעת הפרסום, לפניו, ולאחריו. ניתן משקל לעובdet התנצלותו, או סירובו להנצל, ודבקותם באמירות הפוגענות בלבד לחזור בו מהן... עד כל אלה, בית המשפט עשוי להתחשב לצורך פסיקת פיצויי בתנאים שיobao לפני דברismo הרע של הנפגע, או בדבר אופיו, ערכו, מעשיו או דעותיו ככל שאלה נוגעת במישרין לשון הרע (שנחר, עמ' 376; ע"א 9258/04 חורי נ' חברה כל-ארב בעמ', תק-על 2005(2), 4243)."

וממשיך בית המשפט בקשר להוצאה לשון הרע על איש ציבור (אפשר לראות בתובעת ובפרט בפז, נשות ציבור זאת מתקוף העובdet שנטל על עצמן להוליך מחה ציבורית נגד ההסתננות והמסתננים ולהופיע כציבור בנסיבות מוחאה זו): "אשר לפיצויי על פגיעה בשם של איש ציבור, שני כוחות מושכים לכיוונים נוגדים: מצד אחד, מילוי תפקיד ציבורי מניה חשיפתו של איש ציבור לביקורת ציבורית, ובכלל זה ביקורת פוגענית שאינה מוגנת בחוק; חשיפה זו, מדעת, עשויה להשתקף בשיעור הפגיעה הנפסק. מצד שני, ישנס ממצבים בהם הפגיעה בשם של איש ציבור הינה הרסנית לתדמיתו ולמעמדו הציבורי בהשוויה לפגיעה באדם פרטי. פגיעה כזו עלולה להיות פגעה אנושה, ולהשפייע במישרין על יכולתו המשיך בתפקידו הציבורי. שיקול הדעת השיפוטי לעניין הסעד מתחשב בפגיעה כזו".

השיקולים באומדן הפגיעה המנותקים מהתנהלות התובעת

235. הפרטומים כלפי התובעות היו בעלי עצמה ניכרת ביותר, אולי מן הניכרות ביותר שאפשר לפרסם בגנותו של אדם.

ראה בעניין זה הדברים שנאמרו בס' 8 לפסק דיןה של השופטת פרוקציה אשר חלים גם על התביעה דנא, מקום שלשון הרע היה דומה ביותר ("ניאו-נאצי" במקומות "נאצי") : "מושג הנאציזם ניצב, איפוא, **כאנטי-תיזה** לגורען הקשה הטמון בתפיסת הקיום הדמוקרטי של החברה בישראל; השימוש בו לצורך פגעה בדיםו של אדם הוא מן הקשים שבгинויים. עצמת ההשפלה והbizוי המתולדים לדמיוי זהה היא عمוקה, והוא אינו דומה באופיו לכל גינוי אחר, והוא פוגעני ככל شيء. בינוו של אדם בישראל "נאצי", והשוואותו למי שנימנה על החשוך שבמשטרים בעידן המודרני, מקומות עמוקים העיות שבה, ומעוררת תחושות bizוי והשפלה. מושג זה לא איבד גם בשפת הרחוב את המישקע האסוציאטיבי הקשה הנילואה לו בהקשרו ההיסטורי. האפשרות כי אומר הדברים לא התכוון לייחס להטיבואיותו הפוגענית

63 מתוך 45

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א 18-05-5639 פז ואח' נ' רונאל**

את מלאו עומק המטען השלילי הנילווה להם בעיני הנפגע ובעיני ציבור הרשומים, אינה מעלה ואני מודירה לעניין טיב הפגיעה ועוצמתה בהקשרם האובייקטיבי, ובעיני האדם הסביר, והקשר זה הוא המבחן הקובלע".

237. ביחס לפז, מדובר בשלושה פרטומים נפרדים, אם כי אלה נעשו באותו היום ובנסיבות זמניות, כך שהאפקט המיצטבר שלהם, לכאורה חלש יותר בהשוואה למצב שבו שלושת הפרטומים היו נעשים בהפרש זמן זמני גדולים יותר וגם זאת יש לזכור בחשבו בעת פסיקת הפיצוי. ביחס לצמח, מדובר פרטום אחד.

238. עוד שיקול רלוונטי ביחס לגובה הפיצוי, הנה כי בעוד אשר בפרסום הראשון אין אזכור לשמנון של התובעות, אלא רק את תමונתן, בפרסומים השני והשלישי, המתיאחים לפז, שהוא של פז מוזכר.

239. הפרטומים נעשו בחשבו הטויטר של הנتبיע, אשר הוכח כי לו "לא מעט עוקבים מחוויל", כפי שהודה בחקירה הנגידית (עמ' 30 ש' 21 – 22). בסיכון טעונה התובעות כי לנtabע כ-12.5 אלף עוקבים מהארץ ומஹ'ל. נדמה כי הנtabע אינו מתכוחש לכך.

240. הנtabע, כפי שהעיד על עצמו בכתב הגנתו, הנה "בעל תואר ראשון בהיסטוריה מאוניברסיטת תל אביב, ומשמש כעורך וכותב בעיתון 'הארץ'. שימושי כעורך חדשות החוץ כחמש וחצי שנים, וכיוום אני כתב ועורך לענייני מדע 'הארץ'. מדובר אם כן בעיתונאי, שכיהן בתפקידים בכירים באחד העיתונים המוכרים בישראל ועדין מכיהן בתפקיד בעיתון הניל".

241. בשל כך, נדמה כי דברים שיוציאים מפיו, מקבלים אויל תשומת לב רבה יותר, מאשר ציוצים של אדם פלוני בלתי מוכר. יתרון כי דבריו גם מקבלים משקל רב יותר, מבחינת המהימנות שלהם, שכן מצופה מעיתונאי להיות אחראי וזהיר בפרסומו.

242. מסקנה זו אינה משתנה לדעתו, גם כאשר העיתונאי מביע את דעתו שלא במסגרת תפקידו הרשמי בעיתון, אלא למשל, בחשבו טויטר פרטי, כפי שטען הנtabע לגבי חשבו הטויטר שלו, בו פרסם את הפרטומים אודות התובעות (עמ' 29 ש' 1 – 4).

243. הוכח כי הפרטומים של הנtabע גרוו התקפות משלוחות רסן על פז ברשותה החברתיות (נספח יט' לתצהירה). כך גם לגבי צמח, באמצעות מה שהיא מכנה "פשוקוילים" שהופצו במקום מגורייה (ראה נספח יד' לתצהירה).

63 מתוך 46

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז וachs' נ' רונאל**

244. הנتابע לא הביע כל חריטה על הפרסומים ולא מצא לנכון להתנצל בפני התובעות, חרף היצוי המבahir, שכאמור מיתוכו אפשר להסיק כי הנتابע כשל בניסוח הפרסומים. גם בחקירתו הנגידית, המשיך באותו הuko ואף אמר במפורש כי הוא עדין עומד מאחורי הפרסומים במלואם (עמ' 28 ש' 25 – 26).

245. גם העבודות הנזכרות לעיל, משפייעות, אפוא, לחומרה מבחינת גובה הפיזי, כפי שצוין בפרשת בן גביר: "תורות לחומרה גם סיירובו הנחרץ של המשיב להתנצל בפני המבקש על הפגיעה בכל הקשר שהוא" (ס' 33 לפסק דיןה של כב' השופטת פרוקצ'יה).

246. מנגד, לזכות הנتابע אפשר לזקוף את העובדה שהוצאה בעקבות מכתב ההתראה שקיבל, את היצוי המבahir וזאת כבר למחמת היום וזמן קצר ביותר לאחר הפרסומים.

247. היצוי המבahir ריכך את האפקט הקשה של הפרסומים על שמן של התובעות וכאמור, העובدة שהנתבע עדין חשוב שההתובעות הן ניאו-נאציות, אינה גורעת מהמסקנה הניל' (ראה שנחרט עלי' 26.3.3 שכבר צוטט לעיל), שהרי האיסור הוא על פרוטט לשון הרע ולא על המוחשות של אדם, אותן הוא שומר לעצמו.

האם מצדך להפחית את הפיזי

248. הבסיס הנורטטיבי להפחיתת הפיזי בשל התנהלות הנפגע, מושתת בראש ובראונה על סעיף 22(2) לחוק, הקובע:

"22. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע אין להביא ראייה או לחקור עד בדבר שמו הרע של הנפגע או בדבר אפיו, עברו, מעשייו או דעותיו הפוגמים, אלא במידה שפרטיהם אלה נוגעים במשרין לשון הרע המשמשת נושא למשפט, או שבית המשפט התיר הבאת ראייה או חקירת עד כאמור –

- (1) במשפט פלילי, אחרי הרשות הנשים – להמתקת דעתו;
- (2) במשפט אזרחי, אחרי ההחלטה שהנתבע חייב בפיזיים – להפחיתת הפיזיים;
- (3) במידה שהנפגע מצד העיד או הביא ראייה או חקר עד בדבר שמו, אפיו, עברו, מעשייו או דעותיו הטוביים;
- (4) אם שוכנע בית המשפט שהדבר דרוש לעשיית צדק ולגלו האמת, אם במידה על מהימנות עדותו של הנפגע ואם בדרך אחרת".

מזהן 47
63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז ואה' נ' רונאל

249. כן עמד על כך גם המלומד שנחר בספרו, "דיני לשון הרע" בס' 26.2.4 – 26.2.28, שם נכתב בין היתר: "משמעות 22 עולה, כי בית-המשפט רשאי להתחשב לצורך הפחתת הפגיעה לא רק בשם הרע שיצא לתובע, אלא גם ב"אופיו, עברו, מעשו או דעותיו הפוגמים", בין אם הללו ידועים לציבור ובין אם לאו...".

250. אם כך, מחד, "...בית המשפט עשוי להתחשב לצורך פסיקת פיצוי בגיןונים שיובאו לפניו בדבר שמו הרע של הנפגע, או בדבר אופיו, עברו, מעשו או דעותיו בכל שאלת נוגעים במישרין לשון הרע" (שנהר, עמ' 376; ע"א 9258/04 חורי נ' חברת כל אל-ערב בעמ', תק-על (2005) 4243, אולס מאידך, "גם אדם ששמו הוכתם בשל התנהגותו, דעתינו, והrukע ממנו בא, זכאי לכך ששמו לא יושחר ללא הצדקה" (עמ' 90 לפסח' י"ד בעניין בן גביר).

251. כאשר עוסקין בשאלת הצדקה להפחית הפגיעה במסגרת סעיף 2(2) לחוק, ובהתייחס לעניין שעומד לדיןו בתיק דנא ונסיבותיו, יש לזכור כי חופש הביטוי (שכולל בחובו גם את החופש מהמותר ולהפגין), הוא ערך עליון במדינת דמוקרטית וכפי שנאמר: "המדינה הדמוקרטית מקנה לאזרחה ולתושביה כלים חוקיים מגוונים להגשמה מטרותיהם הפוליטיות, החברתיות והציבוריות. הקלפי הוא כלפי מרכזיה אך אין הוא כלפי שוטף. הביטוי החופשי הוא אחד הכלים החשובים להגשמה השוטפות הדמוקרטית. מכאן החירות העומדת לכל אדם במדינה הדמוקרטית להביע באופןו חופשי את התreuומת שבילו. מכאן החירות העומדות לו לאדם להביע את דעתו בעניינים שעל סדר היום, אפילו יהיו אלה דעתות קיצונית ומכעיסות, ואפילו ינוסחו בלשון צורמת ומקוממת. איש איש ולשונו, איש איש ואופיו, איש איש והrukע התרבותי בו צמח. חירות זו, ולצדזה זכויות פוליטיות ואזרחות אחרות, הן התחליף הטוב ביותר לנקייה בצדדים אלימים ובלתי-דמוקרטיים, שישתנו שללת מכל-כך. הביטוי הוא שסתום רב-עוצמה העוצר بعد האלים הפיזית מלהתפרק. מטעם זה, אף מגים חופש הביטוי את האינטראס בשמריה על יציבות החברה והמשטר... גם חברה בעלת יסודות דמוקרטיים איתנים נדרש לעיתים להגביל ביטויים הפוגעים בפרט, בחברה או במשטר (ולשם כך קיימות נורמות שונות – חיקיקות וחלכויות), אולם כל זאת, מבלי לפרוץ את הגדרות ומבליל לפוגע, מעבר להכרחי, בחופש הביטוי. פגעה יתרה כזו סופה שתקים על יוצרה (וראו, בעניין זה, למשל, את דברי הנשיא שמניגר בד"ג 77/9 חברת החשמל לישראל בע"מ נ' הוצת עתון הארץ", פ"ד לב(3) 361 (להלן: ד"ג הארץ), ודברי הנשיא ברק בפרשנה בהנה נ"ל). הת蘗פה לדיבור הפוגע – היא דיבור נוסף. התגובה לביטוי הבוטה היא במל.

63 מתוך 48

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז וachs' נ' רונאל**

הנפת היד – היא תגובתו של הבירון" (ס' 17 לפסק דין של כב' השופט ריבלין בפרשת בן גביר).

252. וכן ראה דבירה של כב' השופט ארבל בפרשת בן גביר בס' 4 לפסק דין: "אכן, חירות הביטוי מובילת את מהנה זכויות האדם ואחריה הולכות בסך חירות אחרות שכל חיון נגור מהיכולת הננתונה לאדם לפרוץ את סגור ליבו, ליתן דרכו למחשבותיו, להביע את אשר על ליבו, לשאול, לחקור, לתהות, לבקר, להתריע, למחות ולזעוק."

253. עם זאת, חופש הביטוי איינו בלתי מוגבל: "אכן, הדיבור, הוא עצמו, עלול לגרום אחראי אלימות; דעות אנטי-דמוקרטיות, עלולות, הן עצמן, להביא לאלימות של הדמוקרטיה; ההגשמה העצמית של המתבטאת, היא עצמה, עלולה לפגוע בהגשמה העצמית של הנפגע מן הביטוי." חופש הביטוי בא להגן על הדמוקרטיה, אך לעיתים אין מנוס מהמסקנה, כי הוא גם עשוי לפגוע בה" (פרשת כהנא הניל). כך לגבי הדמוקרטיה בכלל, וכן לגבי אינטראסים אחרים ש חופש הביטוי, מלתחילה, באקדם. חופש הביטוי לא ניצב בדד במערכות הזרויות והאיןטרסים, וחירות, כך שנינו, אין פירושה הפקרות. על כן, גם חברה בעלת יסודות דמוקרטיים אינטראסים נדרשת לעיתים להגביל ביטויים הפוגעים בפרט, חברה או ממשטר (ולשם כך קיימות נורמות שונות – *חקיקות והלכתאות*)..." (ס' 17 לפסק דין של כב' השופט ריבLIN בפרשת בן גביר).

254. וכן ראה דבירה של כב' השופט ארבל בפרשת בן גביר בס' 4 לפסק דין: "יחד עם זאת, היקפה של חירות זו אין ממשeo כי היא מעניקה הגנה מלאה לכל ביטוי וכי היא בלתי מסויימת (בג"ץ 316/03 בכרי נ' המועצה לביקורת סרטיים, פ"ד נח(1) 249, 260 (2003) וההפניות שם, להלן: עניין בכרי; בג"ץ 2194/06 מפלגת שינוי – מפלגת המרכז נ' יושבת ראש ועדת הבחירות המרכזית, תק-על 4500 (2)(2) (2006)).

במרבית החרויות גם חירות זו אינה מוחלטת ויש שהיא נסogaה מפני ערכים אחרים המבקשים זכות קיום לצידה ורואיהם להגנה. כך האיסור על פגיעה בשם הטוב, האיסור על פרסום מזגגה והאיסור על פרסום הסתה לגזונות ופרסומי המדה, האיסור על החזקתPRSOMם המסייע לאלימות או לטרו והאיסור על גילויים של סודות רשמיים. כל אלה ואחרים מסיגים את חופש הביטוי לשם הבטחת קיומם של אינטראסים וחירותים אחרים שהמשטר הדמוקרטי חף בהם".

255. נקודת המוצא היא, אפוא, שלתוועות היה זה זכות יסוד למחות, להפגין ולהתבטא וכי זכות זו כוללת כאמור גם ביטויים קשים. מכאן, שיש לבחון בקפידה את

63 מתוך 49

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז וachs' נ' רונאל**

התנהלות ואת האמירות של התובעות שהוכחו לפני בתיק זה ולברור מותכו, ככל שקיים, אך ורק את אותן האמירות ואוותה התנהלות, אשר חצתה לכארה את הגבול ואשר ניתן לומר עליו כי הן יצרו לתובעות שם הרע או כי הן מעידות על כך שאפיין, עברן, מעשיהן או דעותיהם, הנם פגומים וכי הדבר מצדיק הפחota הפיזי בהתאם לסת' 22 לחוק.

השיקולים להפחota הפיזי לפז

256. אם אני צריך לברור מותוך חומר הראיות שהובא בתיק זה ואשר עיקריו אף הובאו וצוטטו בגוף פסק דין לעיל, אך ורק את אותן האמירות והמעשים של פז אשר מקיימים את תנאי סעיף 22(2), ישנים מס' פ"מ כאללה.

257. נתחילה מזה שהוכח בהרחבה בפסק הדין לעיל כי פז וש.פ. ערכו סיורים קבועים בגין זה מודינה וכי במהלך סיורים אלה, השתיים מתחקוות ובולשות אחר המתנדבים וילדי המסתננים הקטינים ואף מצלוות אותם בסרטוני וידאו באמצעות הטלפון הנייד של ש.פ., תוך כך ששתייהן מפנהות כלפיים (בין אם בקרבתם ובין במהלך חיחה עמים, שנוצרת אך ורק עקב פעולות הצללים וההתנקחות ושלא מרצון האחוריים), אמירות מתריות ומזולגות. כפי שעולה מהסרטונים, ההתנהלות זו הייתה מטרידה ביותר מבחינת המתנדבים וכתוואה מכך, הם אף נאלצו להזמין משטרה למקום.

לديי, ההתנהלות הנזכרת לעיל של פז, היא ההתנהלות בעיתית ביתור, אשר אף מהויה לכארה בוגדר הטרדה מאימת, לפי סעיפים א', ב'(1) ו-ב'(3) לחוק למניעת הטרדה מאימת, תשס"ב-2001, אשר מגדיר הטרדה מאימת כ- "(א) הטרדה מאימת היא הטרדה של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיית איזומים כלפיו, בניסיבות הנוגנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאימים עלול לשוב ולפגוע בשלוחות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו. (ב) בלי לגרוע מההוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר, באחד מהלאה: (1) בבלתי, במראב או בהתקחות אחר תנוועתיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת; (2) בנקיות איזומים בפגיעה בו או במאים עצמוו; (3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר; (4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו; (5) בעיסוק בשמרה בבית משותף בניגוד להוראות חוק הגבלת שירותים שמירה בתים משותפים, התשס"ט-2008. (ג) לעניין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קתינים (א) או (ב) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשמעות, בין במישרין ובין בעקיפין.

50 מתוך 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז ואה' נ' רונאל**

259. טענות פז וש.ש.פ., שנשמעו במסגרת הסרטוניים עצם, שלפיהן מותר להן לצלם את לידי המסתננים ואת המתנדבים בגין, שכן מדובר במקומות ציבורי, אין נוכנות ואין אלא בגדר התחכחות.

260. כאשר אדם בגין ציבורית, מתהקה אחר אדם אחר, די בכך כדי להיות הטרדה וכיילו הטרדה מיימת לפיה חוק. הוא הדין וביתר שאת, כאשר אותו אדם גם מצלם את אותו האדם الآخر, מצב לו בפרט מצלמת טלפון נייד ומטיח בו אמריות מתריסות ומזולגות.

261. אין צורך להיות משפטן מודופל, כדי להבין שהנהלות מעין זו, אינה חוסה תחת החופש לצלם סרטוניים בגין ציבורית או תחת החופש להסוטוב בגין כזו.

262. לא בצד, גם השוטר ששוחח עם פז, לאחר שהמשטרה הזמנתה למקום על ידי מתנדבים שהרגינו מוטרידים מהנהלות פז וש.ש.פ., ציין בפנייה כי צילום המתנדבים בגין עשויה להיחשב כהטרדה (כפי שנראה ברטון "מוטרידות ילדים ב'" דקה 1:50 – 10:3), ככלומר שלנהנהלות הפסולה זו יש גם היטב פלילי ולא רק אזרחי.

263. העובדה שלפי הרטוניים, ש.ש.פ. היא זו המצלמה, אין בה כדי להפחית שהיא זה מהאחריות של פז, שכן שהטרדה בוצעה לא רק על ידי ביצוע ההסיטה, אלא גם מעצם ההתקחות והbilוש אחר המתנדבים והילדים, תוך הטחת אמריות מתריסות כלפים כאמור לעיל ומילא פז גם הייתה מודעת לכך ש.ש.פ. מסריטה, כפי שניתן לראות ברטוניים עצם, בין היתר מכך שפז מדברת אל המצלמה.

264. על כן, כל האקט הזה בגין, יכול, לרבות ההסיטה, הוא בוגר מעשה שנעשה על ידי פז וש.ש.פ. בצוותא חדא, ככל אחת מודעת להנהלות של השניה.

265. מדובר אם כן בהנהלות, שאינה רק פרובוקטיבית ומתריסה, אלא כאמור גם הנהנות שמהווה הטרדה של ממש של הילדים והמתנדבים ואשר לדידי מקיימת את הנדרש כדי להצדיק הפחתת הפיזי מכוח סעיף 22 לחוק, בפרט שמדובר בהנהלות קבועה של פז ולא במקרה חד פעמי וכן בפרט שהנהנות מכוונות כלפי קטינים ומתנדבים ששמורים עליהם.

266. מיותר לציין כי הנהנות מסווג זה, לא יכולה להיחשב כמיושם כדי של חופש הביתי או חופש המכחאה של פז.

51 מתוך 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-18-05-5639 פז ואחר' נ' רונאל

267. זאת ועוד - הוכחו אמירות רבות של פז, שאוזכרו בפרקם הקודמים של פסק הדין ואשר אין להוכיחו של המתבע ואולי גם מבחינה אובייקטיבית הנן מכוערת, אולם אלה לדידי חסות תחת חופש הביתי ועל כן אין מקום להפחיתה הפיצוי בשל אמירותם.

268. לא כך הם פני הדברים, כאשר מדובר באמירות בעלות גוון גזעני שנאמרו על ידי פז, כגון "הם דואגים רק לילדי הגינגל" או אמירות של פז, המבטאות אפליה כלפי המתנדבים, בשל העובדה כי אינם מתוגרים בת"א ווד בtosפת אמירה שיש בה לכארה ניחוח גזעני כלפי הציבור היהודי וזאת נוכח האזכור של הקרים הערביים דזוקא, כגון האמרה הבאה של פז: "הם מוחוף השرون? מה הם עושיםפה לעזאזל... אילו בשرون אין מספקין ילדים לטפל בהם, שיילכו לג'ס' זוקא, שיילכו לקרים ערבים שישחקו עם ילדים, אבל מה הם עושיםפה לכל הרוחות מה לחוף השرون ולנו" וכך גם ביחס לאמרה: "זה יותר גרווע מאחדרון פה".

269. כך גם ביחס לאמרה של פז, אשר מיחסת ברמיזה כוונות פדופיליות למתרנדים אך ורק מושם שהם שומרים על ילדי המסתננים: "אני רק רוצה לדעת מה אנשי זרים מתעסקים עם ילדים קטנים. אפילו הגנתם שלא פה כדי לשמר עליהם. זה חוקי אגב? זה חוק? אני יכולה להגיש נגדם תלונה על פדופיליה או משהו. אילו, מישחו בדק את הילדים האלה שיש להם שמותר להם לגעת בילדים זרים".

270. האמירות הנזכרות לעיל, מצדיקות, אפוא, אף הן, הפחיתה הפיצוי לפי סעיף 22 לחוק.

271. עניין נוסף שמצדיק הפחיתה הפיצוי לפז נובע מהחייב החזק שלה לש.ש.פ., אשר מקרים גם על שמה ועליה.

272. כאמור, הוכחו אמירות של ש.ש.פ., שותפותה של פז למאבק, כלפי המסתננים ובהקשר שלהם וכן כלפי המתנדבים וילדי המסתננים, שנאמרו בסירורים משותפים שלא בגין דה מודינה עם פז, אמירות שחלקן בעלות אופי גזעני וחילקו אמירות קשות ומכוערות באופן כללי, אשר חילקו נאמרו ממש אל מול המתנדבים, במהלך התරսות ופרובוקציות ש.ש.פ. ופו יזמו מולם, כאשר ברור מהרטוטנים כי לגבי חלק מהאמירות של ש.ש.פ., פז שומעת אותן ובחילקו אף משתתפת באמירות שתי וערב של השתיים, כמוポート להלן (מראה המוקם של האמירות בחומר הראיות נזכר בפרקם המקוריים של פסק הדין):

(1) גידופים כלפי המסתננים וילדייהם, בעלי גוון גזעני, כגון: "כושים", "קונטה קינטה ההזה", "כושים", "מסריכים" ו"זבל" ואמירות כלפיהם כגון: "זה מקום של

52 מתוך 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-18-05-5639 פז ואה' נ' רונאל

יהודיים סתום את הפה אתה", "סתום את הפה يا כושי", "תבוא לפה כמה שיטור", בעת פניה ליד לבן, אך תוקך ש.ש.פ. מוסיפה מיד הסטייגות שלפה "אם זה ערבי הlk עליינו"; "איזה גיינגל יש פה, למה אני לא רואה ילדים יהודים", בעת שהיא ופי בגנית דה מודינה מסתכלות על ילדי מסתננים הרוכבים על אופניים לקרה יומם כיפור.

(2) אמריות קשות כגון: "עם השמאלאצים שיש פה, יותר גרווע", כשהכוונה למתרנדים, אמרה אשר נאמרה על ידי ש.ש.פ. נוכחות פז, בעת הראשונה מצלמת את עצמה ואת פז בטלפון הנידח וכשפו לא מתענת מאמרה זו ולא מעירה לש.ש.פ. על כן; "אתה וכל השמאלאצים שיש שפה", אמרה שנאמרה ישירות לפניו של מתרנד;

(3) אמריות שלא בלשון נהור, המעידות על כך ש.ש.פ. רואה עין בעין עם מי שחרט על דגלו אידיאולוגיה שלילית נאמר בפרשת בן גביר (עמ' 90 למטה), כי טמוניים בה זרעי רעיונות גזעניים, כגון: "אני גאה להיות כהניתית", ו"אני גאה" בתשובה לטענה שהוותחה כלפיו כי היא "חווי החנית של ברוך מרוזל בדורות העיר", "אני מרוזל הקטן";

(4) אמריות מכוערות וקשות כגון: "יא פדולפלייט, מעדיפה לשחק עם ילדים. גם אתה", כלפי המתרנדים בGINA שומרים על ילדי המסתננים; "שם זיין על המשטרה. הם לא יהיו פה. תתקשר למשטרת. תראי איך הוא צוחק המשתן הזה. כוס אמא שלו", בתגובה על כך שמותנדבת אמרה לה ולפז שהיא מזמין משטרת כי הן מצלמות אותה, כאשר ברור מהסרתו שפז שומעת את דבריה של ש.ש.פ.; "בושה לדתיים. איך את מתנהגת. דתיה עלק דתיה. איכס. אישא דוחה... תוריידי את המטפחת מהראש שלך... תעוזרי לאחים שלך. מה את עוזרת לילדים שלך", אמריות שנאמרו על ידי ש.ש.פ. למתרנדת דתיה שומרת על ילדי המסתננים.

(5) "מסתננים מהורה יהודים מקידימה", בהקשר לסדר היישבה בבית המשפט העליון בדיון באחת העתירות, שעל כך פז הגיבה "נון כהה צריך להיות";

273. אמנם, כמובןו, אין לייחס לאדם אחד, אחריות לדבריו של אדם אחר, אלא שבנסיבות שהן מדובר באדם שהוא שותף של פז למחאה ואשר פז מקיים עמו התנהלות קבועה וכח כפופה בקשר למאה, שענינו סיורים מסוימים צמודים בוגנית דה מודינה כפי שפורט, עצם העובדה שפז מקיימת קשר זה עם אדם כזה, המתרנהל כפי שפורט לעיל, מקרים בסופו של דבר גם על שמה.

274. בעניין זה, נדמה שאפשר להחיל את האמרה עתיקת היוםין "אמור לי מי חביריך ואומר לך מי אתה" (כדברי חז"ל וכמשמעותו ממשכת בבא-קמא, צ"ב, ב') ולהזכיר את

53 מתוך 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז ואה' נ' רונאל**

המסקנה המותבקשת מכך כאמור בסעיף 22 לחוק, במובן זה, שאפשר בהחלט להסיק כי החיבור חזק בין פז לש.ש.פ., יצר לפז שם רע, באופן שמאzipק את ההפחתת הפיזי לפז.

275. המסקנה הנזכרת לעיל נכונה לא רק ביחס לאמירות של ש.ש.פ. שנאמרו בנסיבות פז, והיא לא מצאה לנכון לגנות או להסתיג מהם או להעיר לש.ש.פ. עליהם, אלא גם ביחס לאמירות של ש.ש.פ. שלא נאמרו בנסיבות זהה וזאת הקשר ההזדק שיבין השתים, המחייב את המסקנה הסבירה בהחלט ולמעלה מכך, כי פז ערה היבט לסוגנו הדיבור ולדעתו של ש.ש.פ.

276. אוסיף כי פז לא נראה בסרטוניים מגנה את ש.ש.פ. או מעירה לה על הטענה לה והתבטאותיה, כמעט פעם אחת, עת ש.ש.פ. פנתה אל שוטרת מג"ב ואמרה לה, "כל הכבוד שהתגיות לmag"b, רק חבל שפה את עשה את השירות", או אז פז אמרה לש.ש.פ., "עזבי את השוטרים, הריב שלו לא עם השוטרים, עזבי את השוטרים" (סרטון "מטרידות ילדים א'" דקה 52:3).

277. גם בתצהיר הפרכה שלה, נמנעה פז מלגנות את דברי ש.ש.פ., למורת שאלת היו פרוסים לפניה הסרטוניים שצורפו לתצהיר הנتابע והסתפקה בטענה כי לא ניתן ליחס לה אחריות לדבריו של אדם אחר.

278. הטענה בעיתיות נוספת של פז, שמאzipק לדעתו גם היא את ההפחתת הפיזי, נוגעת לשיפוט תമונות של שר הפנים אריה דרעי וקריקטורות של ראש העיר רון חולדאי, עליהם נכתב "פושע".

279. מדובר במעשים שאינם דרושים לצרכי מהאה לגיטימית ואףלו מהאה לגיטימית חריפה. במעשים מסווג זה, ישנו חשש להסתה לפגיעה באוותם אנשי ציבור. העובה שלא הוכח לפני כי פז נחקרה אוזות מעשים אלה, אינה מונעת ממנה לראות בהם כמעשים העולים בקנה אחד עם אלה המנוים בסעיף 22 לחוק, אשר מצדיקים ההפחתת הפיזי לפז.

280. הטענה נוספת מצד פז, שיש בין שיפוט התמונות הנזכרת לעיל חוט מקשר מסוים או מכנה משותף, באה ליידי ביתוי בכינוי בגין "מושחת" ו"בוגד בעם". בית המשפט אינו חסין מביקורת, אולם ישנה דרך לגיטימית למשש את חופש הביטוי ולבקר את החלטות בית המשפט בצורה חריפה ואסרטיבית.

54 מותען 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז ואה' נ' רונאל**

281. כינוי בית המשפט "מושחת" או "בוגד בעם", אך בשל העובדה שהתקבלה החלטה שאינה לרוחו של אותו אדם, אינה דרך לגיטימית לבקר את בית המשפט. התנהלות שכזו, יש בה גם לכואורה מושום שבירת כליל המשפט במדינה דמוקרטית, אשר אחד מיסודותיה הנו כבוד החלטות בית המשפט. התנהלות כזו נוגדת התנהלות נורמטיבית ראויה במדינה דמוקרטית.

282. כבוד החלטות בית המשפט אינו מותמצה אך בביטוי ההחלטה, ככל שהיא הטילה על אותו אדם לבצע דבר מה, אלא ממשמעה גם הימנעות שימוש ברוטוריקה קייזונית, מתלהמת ומשתלחת, כאשר מתקבלת החלטה שנוגדת את עמדתו של אותו אדם.

283. הרוטוריקה של פז, שכינתה את בג"ץ "בוגד בעם" ובפרט "מושחת", הייתה, כאמור, קייזונית ולא ראויה בעיליל וגם היא יוצרת לפז שם רע ומצדיקה הפחתת הפסיכוי.

284. עניין נוסף - הוכח כי פז נעצרה מספר פעמים במהלך הפגנות של התנועה בגין חסד להפרת הסדר הציבורי וסיכון שלום הציבור. לא הובאו ראיות לפני לגבי השאלה האם הוגשו כתבי אישום בעקבות המעצרים הנ"ל. כך או אחרת, מעצר של פז במהלך הפגנה, בשל הפרת הסדר הציבורי, אינו בהכרח מעשה שמצדיק את הפחתת הפסיכוי לפז ובפרט שלא הובאו ראיות לפני בשאלת הנגשת כתבי אישום בגין כך.

285. עם זאת, הוכח לפניי כי פז נעצרה בחסד להשחתת המשרד לאיחוד האירופאי בתל-אביב. מדובר במעשה שנראה כי פז אינה מכחישה אותו ואף אולי מודה בו בחצייפה, אם לא באופן מלא (ראה דבריה בעמ' 13 ש' 11: "ש. נכו שנעצרה בחסד להשחתת המשרד האיחוד האירופאי בת"א? ת. לא נעऋתי. הסגרתי את עצמי, המשטרה חיפשה אותי. אני עושה מהה מה אתה חושב").

286. אמנים, לא הובאו ראיות לגבי השאלה האם הוגש אם לאו כתבי אישום בעניין זה, אולם מיותר לציין כי השחתת רכוש אינה בגדר מהה לGITIMITY ומאחר פז הודה במעשה בחקירה כי ביצעה את המעשה, גם התנהלות זו יוצרת לפז שם רע ומצדיקה הפחתת הפסיכוי הגיעו לה.

הפסיכוי לפז

287. משביסטי את הצדקה להפחית לפז את הפסיכוי, נשאלת השאלה הגדולה, עד כמה? האם מוצדק להפחית את הפסיכוי עד כדי פסיקת פיזויים לבוז, באופן המאיין למגורי את הפסיכוי, או בצורה מותונה יותר.

63 מתוך 55

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז וOTH' נ' רונאל

288. בפרשת בן גביר, מדובר היה בתביעה על סך של 50,000 ש"ח לפיצויו ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א' לחוק. בית המשפט השלום פסק לתובע פיצויים לבוז של 1 ש"ח. בבית המשפט המחויז נקבע כי עומדת לנתבע הגנת הבעת הדעה בתום לב וה התביעה נדחתה.

289. בבית המשפט העליון נחלקו הדעות. כב' השופטת ארבל סברה שיש לפ███ פיצויים לבוז בסך של 1 ש"ח. כב' השופטת פרוקציה סברה כי יש להפחית את הפיצוי, אולם לא באופן טוטלי ופסקה לתובע 15,000 ש"ח. כב' המשנה לנשיאה, השופט ריבלין, בדעת מיעוט, סבר שיש לראות בדברי הנتابע מסוים הבעת דעתם לב ובהתאם לכך לדוחות את התביעה. כך, המכנה המשותף של הדעות בבית המשפט העליון הביא לפ███ פיצויים לבוז בסך של 1 ש"ח.

290. הבסיס לפ███ פיצויי לבוז בפרשת בן גביר הושתת על דברים אלה של השופטת ארבל (ס' 25 לפ███ דינה): "הדברים שהטיח המשיב במערער הם קשיים ופוגעים. הם נגעים בחץ מורעל בכבודו של אדם. ייחד עם זאת, כאשר אינם אלו לאמוד את הפגיעה בכבוד שבטעיה ייפ███ הפיצויים, לא ניתן להעתלם מכח שהמערער מוכר בצדror משך שנים ובותה כמו שמזוהה עם עדות גזעניות (לענין לשון הרע על דמיות ציבוריות ראו: ע"א 1104/00 הנ"ל). הוא עצמו לחייב חלק בהפגנה בה הציג ראש הממשלה המנוח במדים קצין נאצי וסירב לגנות הדבר ויתרה מכך, בחקירתו בבית משפט השלום הוא סיירב לגנות מעשי רצח של ערבים על ידי קיצוניים ואך לא שלל את השימוש בכינוי הגנאי שהוטח בו כלפי מי שלשיטתו רואים לו, בצדינו, בהתיחס לכינויו של חבר הכנסת אחמד טיבי "נאצי": "אני חשב שרואו לומר שהאידיאולוגיה האשפ"יסטית היא דומה מאד לאידיאולוגיה הנאצית ועל כן זה לא פגם לקרו לאיש אש"פ נאצי, להבדיל מיהודי". בנוסף, העובדה שהדברים נאמרו במהלך דיון שהיה שזור באמירות פוגעניות וمتלהמות, כאשר למערער האפשרות להגיב על הדברים, מקהה אף היא במידת מה עמוקם של הדברים. בהתחשב בשיקולים אלה, ובשים לב למטרות הפיצוי, אני סבורה כי יש לחייב המשיב לשפט מעערער פיצוי בסך 1 ש"ח בגין הפגיעה בשמו הטוב".

291. הנימוקים לפ███ פיצויים של 15,000 ש"ח על ידי כב' השופטת פרוקציה, פורטו בסעיף 33 לפ███ דינה:

"ראשית, ההתבטאות הפוגעניות שהוטחו בבקשת היו פגעה קשה, בעלת עצמה וכיורת... מנגד, יש מקום לתת משקל מסוים לרקע שמננו בא המשפט, ולתדמית הציבורית הנילווית לאישיותו. המשפט היה בשעתו חבר בתנועת "כד" שהוצאה מחוץ לחוק בשל קווים גזעניים שדקנו באידיאולוגיה בה החזיקה; על פי

מזהן 56
63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-05-5639 פז ואח' נ' רונאל

דבריו, הוא לא התנתק מהאידיאולוגיה של "כך", והוא ממשיך לדבוק בה, גם אם במסגרת תנועה פוליטית אחרת. למקש עבר פרילי הקשור בפעולות פוליטית בלתי חוקית בהקשרים שונים. דעתיו והתנהגותו הם מושא לביקורת קשה בחוגים ציבוריים רחבים, האמונים על תפיסת חוקתית של זכויות אדם.... לכל אלה יש להווסף את ארועי הפגנת הימין הקיצוני נגד הסכמי אוסלו שבה התנוססה תומנותו של ראש הממשלה המנוח ובין במד' ס.ס. גרמני, שהמקש ואחרים היו מעורבים בה. הרקע האידיאולוגי ממנו בא המבקש, אשר טמונה בו זרעי רעיון גזעניים, ומעורבותו בהפגנה האמורה שכלה מערכת הטרסה חמורה כנגד ראש הממשלה, הם שתרמו להتابטאוותיו הפוגענית של המשיב. אין בכך כדי לתרח את הפגיעה ולהכחירה; עם זאת, יש בכך כדי להקהות באורח מידתי את חומרתה וकשייתה. גם אדם ששמו הוכתם בשל התנהגותו, דעתיו, והרקע ממנו בא, זכאי לכך ששמו לא יושחר אלא הצדקה. עט זאת, היקפה של הפגיעה נאמץ, בין היתר, בהתחשב בתדמיתו של אותו אדם בעיני הציבור, ויש להתחשב בכך גם בענייננו".

292. נדמה כי השיקולים בפרשת בן גביר להפחחת הפיוצוי, חופפים בחלקים לאלה שהוחחו לפני ומהווים אסמכתא נוספת להצדקה שהפחחת הפיוצוי גם כאן, אולם ברור שאין לגוזר גזירה אוטומטית שווה מההתצתה בפרשנה הניל', ל走出ה המתבקשת בעניין ה兜ובעות, שהרי הנسبות אינן זהות.

293. מתי אם כן בית המשפט יסתפק בהפחחת הפיוצוי ומתי יחילט שהמקרה מצדיק פסיקת פיצויים לבוז, שימושו הלאה למכה מעשה הימנעות מפסיקת פיצוי כלשהו, חרף הקביעה כי הפרטום מהויה לשון הרע וכי לא עומדת לנבע הגנה מן ההגנות המנוירות בפרק ג' לחוק?

294. נדמה שאפשר להעמיד את המבחן כך - בית המשפט יפסוק פיצויים לבוז, כאשר יהיה סבור ששמו הרע של הנפגע, הוא בעל משקל כה כבד, עד אשר הוא מאיין לחולוטין את הפגיעה בנפגע עקב הפרטום.

295. ומן הכלל אל הפרט: האם השם הרע שיוצרה לעצמה פז עקב האמירות וההתנהלות שפורטו על ידי בפרק הקודם, הן בעלות משקל כה כבד, עד כי לכנות אותה ניאו-נאצית, אין בו מושום תוספת פגעה כלשהי, לפגעה הקימית ממילא בשמה, עקב השם הרע שייצא לה עוד לפני הפרטומים של הנבע?

296. פז עותרת לחייב את הנבע בגין כל אחד משלשות הפרטומים, את כפל הפיוצוי לפי סעיף 7א(ג) לחוק, בסך של 140,474 ש' ובסה"כ 421,422 ש' וזאת שעה שלטעنته

מזהן 57
63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א 18-05-5639 פז וואח' נ' רונאל**

הנתבע ביעץ את הפרסומים בכוונה לפגוע. לחילופין, עטרה לפיצוי ללא הוכחת נזק לפי סעיף 7א(ב) בסך כולל של מחלוקת הסכום הכלל הנ"ל.

297. מיותר לציין כי הסכום שנתבע הנהו, אפוא, הסכום המקסימלי שניתן לפסק ללא הוכחת נזק לפי החוק. שיקול הדעת של בית המשפט בפסקת פיצוי ללא הוכחת נזק, משתרע על פני כל הטווח שבין 0ruppes ולבין הסכום הנ"ל.

298. כפי שכבר ציינו, השימוש בביטוי הקשה ניאו-наци והפער שבין הפרסומים לציווץ המבהיר, מעיד על כך שהיתה כוונה ברורה לפגוע בתובעות באמצעות הפרסומים. מבון זה, הייתה אכן אפשרות לתבוע את כפל הפיצוי. אני אומר אפשרות ולא הצדקה, שכן גם במקרה של פרסום שיש בו כוונה לפגוע, אין רצפת פיצוי מינימאלית לפי חוק, כך שgas בנסיבות כזה, עשוי בית המשפט לפסק סכום שאינו עולה על הפיצוי לפי סעיף 7א(ב), גם לאחר שלקח בחשבון בקביעת סכום הפיצוי את נושא הכוונה לפגוע. הכל תלוי בנסיבות העניין וכל מקרה לגופו.

299. במקרה דנא, גם אלמלא הצדקה להפחית את הפיצוי מכוח ס' 22, לא היה מקום לפסק לפז, בנסיבות העניין שתוארו בפסק הדין ועל רקע השיקולים השונים שמנתי, את הסכום שהוא תבעה, שהוא כאמור המקסימלי האפשרי לפי חוק ללא הוכחת נזק.

300. בפרשת בן גבר ציינה כב' השופטת פרוקציה סכומים שנפסקו בעבר בשל פרטומי לשון הרע שככלו את פרטומים דומים של ייחוס תוכנות נאציות לאדם, וכדבריה: "בקביעות גבוהה הפיצוי הרואי בעקבות האיזון בין השיקולים השונים, ראוי להבהיר בחשבו סכומים שנפסקו בעבר בגין פרטומים פוגעניים מסווג דומה לזה שלפניו, אף שככל מקרהណ נדון לנסיבותו (פרשת חביבי, עמ' 20-19; שנחר, עמ' 388). באחת הפרשות שהוזכרו לעיל, קבע בית משפט השלום בירושלים כי ייחוס לאדם התנהגות ודעתות "ברוח גרמניה הנאצית" במאמר בעיתון מהווה לשון הרע ופסק לנפגע פיצויים בשיעור של 15,000 ש"ח (פרשת ברדווגו, 1998). הנגע עדרר לבית המשפט המחויזי בירושלים ומיקד את עדורו בשאלת גובה הפיצויים. בית המשפט המחויז נעדר לעדרר ופסק לו פיצויים בשיעור של 30,000ruppes ... בפרשיות אחרות בהן יוחסו תוכנות נאציות לאדם נפסקו לזכותו סכומי פיצויים בשיעורים דומים (30,000ruppes ש"ח לפי דעת המיעוט של השופטת ד' פלפל בפרשת עיתון חדשות; 35,000ruppes בפרשת בן חורין; ו- 50,000ruppes נפסקו בפרשת חח"כ שלומית אלוני)".

301. לאחר שלקחתי, אפוא, בחשבון את כל השיקולים הנדרשים בנסיבות העניין ואשר פורטו על ידי בהרחבה לעיל בפסק הדין, כדי מחד, לammo את הפיצוי המתבקש

58 מתוך 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א 18-05-5639 פז וOTH' נ' רונאל**

בנסיבות העניין לפז ומайдך, כדי לאמוד את המידה הרואה של הפחota הפיזי מכוח סעיף 22, נחה דעתך כי המשקל המctrבר של כל השיקולים להפחota הפיזי אינו מצדיק פסיקת פיזויים לבוז, אלא אך הפחota הפיזי.

302. לדידי, השם הרע שיצא לפז עקב ההתנהלות שלה, אינו בעל משקל כזה, אשר גם הכווי הקשה מנשוא "ניאו-נאצ'", לא גבר ולו במעט את הפגיעה בה.

303. אשר על כן, לאחר שלקחתי בחשבון את כל הנסיבות שפורטו על ידי לעיל בפסק הדין, ככללה שרלוננטיות לקבעת הפיזי אלמלא הנسبות להפחota ולאחר שסקלתי גם את הפחota המתבקשת בשל הנسبות המצדיקות הפחota, מצאת, אפוא, כי יש לחייב את הנتابع לשלם לפז, בגין שלושת הפרטומים, יחד סך של 20,000 נס.

304. לסכום זה הגיעתי על בסיס המסקנה כי אלמלא שיקולי הפחota לפי ס' 22, היה מקום לפסק לפז סך של 20,000 נס בגין הפרטום הראשון, בו רק תמומנתה פורסמה ללא שמה וסך של 30,000 נס, בגין כל אחד משלני הפרטומים הנוספים בהם שמה נזכר ובסה"כ 80,000 נס וכן על בסיס המסקנה כי יש להפחota מהфизי הנ"ל סך של 60,000 נס בשל שיקולי הפחota מכוח ס' 22 לחוק.

השיקולים להפחota הפיזי לצמות

305. בכל הנוגע לשיקולים להפחota הפיזי לצמות מכוח סעיף 22 לחוק, כאן מתאפשרת תמונה שונה מזו שהוכחה לגבי פז.

306. ביחס לצמח, בניגוד לפז, לא הובאו ראיות להתבטאות או למשים ספציפיים מכך, בכלל, לא רק ככללה שעשוים להוכיח את הפחota הפיזי. עם זאת, כפי שועוד יפורט בהמשך, קיימים נימוקים להפחota מסוימת של הפיזי גם לצמח.

307. צמח אינה נראית ברטונים שצירף הנتابع כדי להוכיח את ההתנהלות הלקויה של התובעות (למעט זה שהוא כנסה אי' לכתב ההגנה). צמח אינה נראית לצד ש.פ. היא גם אינה נראית בדברים ברטונים שמתעדים את הפגיעה המכחאה, אם כי בהחלט יתכן כי היא השתתפה בהפגנות הללו. לא הוכח כי צמח פרטום פוטיטים כפי שפורסמו על ידי פז. לא הוכח כי צמח מתנהלת בגין זה מודינה או בכלל, כפי שפז מתנהלת.

308. הראיה היחידה אודות התנהלות צמח, מתבטאת כאמור בהודאות שלם על דברים שאמרה ואשר גם עולמים מהרטון הבודד שככלו אותה ואשר הリンク שלו רשום בנספח

מזהן 59 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א 18-05-5639 פז וcoh' נ' רונאל**

אי לכתב ההגנה, כפי שכבר פורט על ידי, אולם בעניין זה הרוי קבעתי כי מדובר בדברים שנאמרו בלשון סגי נהיר, כך שהם לא יכולים לבסס הפחיתה הפיזי לצמח.

309. העדות של ענבל אגוז בתצהירה, לגבי צמח, כולל אי אילו גידופים מצד צמח, שאין להם משמעות מבחן הפחיתה הפיזי. כן כולל התצהיר טענה כי צמח הגעה לגינט לוינסקי עם ברוך מרוז. אגוז לא נחקרה על כך בחיקורתה נגדית בניסיון לקעקע זאת.

310. הנימוק העיקרי אשר מצדיק את הפחיתה הפיזי לצמח, נובע, כאמור, מהאחריות שלה, כלפי מראשי המחאה, לאופן שבו המכחאה התנהלה, כפי שהוכת בחומר הראות שהובא בפניי ופורט בהרחבה בפסק הדין, גם אם היא לא הייתה מעורבת אישית במעשים ובחתבטים אוות של פז ו.ש.פ. כפי שהוכחו.

311. כאמור, חומר הראות שהובא, אינו משקף התנהלות חריגה בודדת או רק במקרים ספורים, או אז אולי לא היה מוצדק לראות במאי מראשי המחאה, שלא הוכת כי השתתפו אישית בתנהלות כזו, כאחראים לה.

312. חומר הראות מוכיח התנהלות שיטית ועקרונית, שכוללת שימוש בטרמינולוגיה שבחלקה פסולה מוסרית ובחלקה אף חזקה את גבול המותר והאסור לפי חוק, כגון התבטቶויות גזעניות. חומר הראות מוכיחה הטרדה לשם של המתנדבים ושל ילדי המסתננים. חומר הראות מוכיח נקיטת אמצעי מלחמה שחילקם עשויים להיחשב כהסתנה לפגיעה באנשי ציבור. חומר הראות מוכיח התבטቶויות קיצניות ברמתה ההכפשה שלחן לפני בית המשפט שדן בנושא המסתננים.

313. צמח היא פעולה חברתית. היא מעידה על עצמה כי היא פעולה במשמעות שניים לרוחות תושבי שכונות דרום ת"א, עוד הרבה לפני ההסתננות ואך כיהנה שנתיים חברה במעטצת העיר ת"א. צמח מעידה על עצמה כי היא "...גמינית מבין ראשי המחאה..." (ס' 8 לתביעה). צמח, היא זו אשר נלואה אל פז בפניה של ראש הממשלה עם ראש תנועת המכחאה, כמופיע בפרסום הראשון, דבר שמעיד גם הוא, על תפיקת הבכיר במחאה.

314. משמע – הוכח כי חurf הדיסוננס לכואורה שבין חומר הראות שהוזג לגבי פז ולבן זה אשר הנטבע הציג לגבי צמח, צמח היא דמות מרכזית ביותר במחאה ומהווה אחת מראשת ואולי גם אחת מהבכירים שבין ראשי המכחאה, לצד פז.

315. לא הובאה כל ראייה מצד צמח כי היא מסווגת מהאמירות של פז או ממשה, כפי שאלה הוכחו לפני או כי לא ידוע עליהם. כך גם לגבי האמירות של ש.ש.פ.

60 מתוך 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז ואה' נ' רונאל**

316. גם העובדה שצמיחה בחרה להיות מיוצגת בתיק דנא בצוותא חדא עם פז, מעידה לכואורה על העדר ניגוד עניינים ביןיהן ועל כך שצמיחה אינה מסתיגית מאותן השיטות והאמירות במסגרת המחאה, אשר הוכחו כי פז השתתפה בהן אישית ואשר מצדיקות הפחיתה הפיזי לפז.

317. בהתחשב באמור לעיל, ישנה הצדקה להפחיתה הפיזי גם לצמיחה, אם כי במידה פחותה יותר, כפי שעוד יפורט. הפרטום כלפייה בתוקף תפקידה כמנהיגת המחאה וככלשון הפרטום "מנהיגות של התנועה היוזו-ניאו-אצית לגירוש פליטים אפריקאים".

318. מאחר והוכח כי צמיחה היא אחת מבכורי ראיי המחאה וכי היא לא מסתיגית מהאופן שבו המחאה התחנה, ישנה הצדקה ליחס גם לה אחראיות להתחנהות האמורה ולראות גם בה, כמו שהיא הוכתם עקב לכך, באופן המצדיק את הפחיתה הפיזי לפי סעיף 22 לחוק.

הפיזי לצמיחה

319. גם ביחס לצמיחה, לא היה מקום לפטוק לה את הסכום שתבעה, גם אלמלא שיקולי הפחיתה הפיזי לפי סעיף 22 לחוק.

320. גם לגבי צמיחה אין מקום לפטיקת פיצויים לבוזו וזאת מכל וחומר, אם עושים השוואה למסקנתי בעניין זה ביחס לפז.

321. שיעור ההפחיתה לצמיחה צריך להיות קטן במידה מהתוית מזה של פז וזאת בהתחשב בהבדל הניכר בין חומר הראיות שהוגש לגבי ההתחנהות של השתיים ובפרט נוכח העובדה כי ההפחיתה לצמוך נעשית, כאמור, בעיקר, אם לא רק, בשל האחריות שלה כאחת מראשי המחאה, לאוון שבו נוהלה המחאה על ידי ראיי המחאה האחרים (פז ו.ש.פ.) ולא בשל ההתחנהות האישית שלה, שלא הוכחה למעשה כאמור.

322. מנגד, לגבי צמיחה יש לזכור כי מדובר בפרשום בודד ובפרשום בודד זה, שמה, כמו גם שמה של פז, לא נזכר, אלא רק תומנתן מופיעות בו, מה שמחזק את האפשרות של ציבור קוראי הצביעים של הנושא,קשר את התובעות לפרשום ובהתאם לכך מפחית את הנזק שנגרם להן.

323. לאחר שלקחתי, כאמור, בחשבון את כל השיקולים הנדרשים בנסיבות העניין ואשר פורטו על ידי בהרבה לעיל בפסק הדין, כדי מחד, לammo את הפיזי המתבקש בנסיבות העניין לצמיחה ומайдך, כדי לammo את המידה הראויה של הפחיתה הפיזי

61 מתוך 63

בית משפט השלום בתל אביב - יפו**ת"א-18-05-5639 פז וOTH' נ' רונאל**

מכוח סעיף 22, נחה דעתך כי יש להחייב את הנتابע לשלם לצמח, בגין הפרטום הבודד שמתוייחס אליו, 12,500 ₪.

324. לסכום זה הגעתנו על בסיס המסקנה כי אלמלא שיקולי הפחטה לפי ס' 22, היה מקום לפסוק לצמח סך של 20,000 ₪ בגין הפרטום הבודד שנעשה ביחס אליה ואשר בו פורסמה רק תМОונתה ללא שמה וכן על בסיס המסקנה כי יש להפחית מהפיצוי הניל סך של 7,500 ₪ בשל שיקולי הפחטה מכוח ס' 22 לחוק.

צווי העשה

325. התביעה כוללת עתירה לצוויע עשה שהichiיבו את הנتابע להסיר את הפרטומים, לפרסם את פסק הדין, לפרסם הכחשה של הפרטומים וכן לפרסם הברה כי הנتابע פרסם פרסום שקרי וכוזב.

326. בהתחשב בכך שהנתבע פרסם את הציג המבahir ובහינתו תוכנו, שאף חוסה כנראה תחת הגנת הבעת הדעה בתם לב, וכן בהתחשב בכך שנראה כאורה כי התובעות זנוח בסיכוןיהן את הסעד של צווי עשה, למשל אוזכר בסיכוןים לצד הסعد הכספי, שכן אוזכר, החלטתי כי דין התביעה לצוויע עשה להידחות.

סוף דבר

327. אשר על כן, הנتابע ישלם לפז 20,000 ₪ ולצמח 12,500 ₪ וזאת תוך 30 יום מהמצאת פסק הדין.

328. בהתחשב בכך שהסטודנטים שנפסקו לתובעות נמוכים במידה ניכרת ממה שתבעו ומהוים פחות מ-6 מהם, כל צד יישא בהוצאותיו.

329. המזוכירותת תדוור את פסק הדין לצדים.

ניתן היום, ה' סיון תש"פ, 28 Mai 2020.

62 מותוך 63

בֵּית מִשְׁפַּט הַשְׁלוֹם בָּתֵּל אַבִּיב - יִפּוּ

ת"א-18-05-5639 פז ואח' נ' רונאל

A handwritten signature in black ink, appearing to read "יעיר דלוגין".

יעיר דלוגין, שופט

מזהן 63